BIBLIOTECA CENTRALĂ „ASOCIAȚIUNEA" SIBIIU

ANUL IV. – Seria II. – No. 25 — 8 PAGINI — 5 lei — C. — Duminică 6 Octom. 1940

BUNA VESTIRE

Taxa poștală plătită în numerar, conform aprobării Dir. G-le P. T. T. No. 310/936 — 2940.

ZIAR LIBER DE LUPTĂ ȘI DOCTRINĂ ROMÂNEASCĂ

C. E. C.
Cont abonamente . . 1274.
Cont depozit . . . . 1256.

Director: GRIGORE MANOILESCU

Prim Redactor: Mihail Polihroniade

TELEFOANE: Direcția și Administrația . . 5,95,34; Secretariat și Redacția . . . 3.26.60
Str. Anghel Saligny No. 2

ABONAMENTE:
Comune urbane: 1 an Lei 700; 6 luni „ 350; 3 luni „ 175
Comune rurale: 1 an Lei 500; 6 luni „ 250; 3 luni „ 125

SEMNAL DE LUPTĂ LEGIONARĂ

Uniți, încheagă-vă și puternici în jurul Generalului Antonescu, pășim încrezători în destinul Patriei noastre.

HORIA SIMA

5 Octombrie 1940.

„Până nu se va întuneca Cerul românesc peste sufletele noastre, Căpitanul nu poate muri".

„Il avem și trăește între noi".

Trăiască Legiunea și Căpitanul!
HORIA SIMA
(Cărticica Șefului de Cuib)

Legiunea în marș

Mâine, vor defila pe străzile Bucureștilor cămășile verzi ale Legiunii. Pe străzile acestei Capitale, în al cărui văzduh plutesc încă spiritele calde ale martirilor legionari, pe străzile orașului, care mărturisește la fiece pas nebunia trecutului.

Mâine, pe sub ochii bucureștenilor obicinuiți numai cu spectacolul dement al sângelui, va defila ordinea!

Mâine, în Capitala țării, se va afirma voința legionară!

Va fi, după 50 de zile dela victorie, cea dintâi manifestare a biruinții. Până acum, noi ne-am legat doar rănile și ne-am cinstit morții.

Cu ziua de mâine. Legiunea nemuritoare se va dovedi Legiunea biruitoare.

Mâine Legiunea dă un prim răspuns tuturor curioșilor, nerăbdătorilor, timoraților și îndrăzneților de aici și de pretutindeni. Un răspuns masiv, sculptat în bronzul frontului tineresc, un răspuns mut, un răspuns legionar.

Mâine, neamul milioanelor de români de aici și de pretutindeni, va vedea în marș valul, care-i garantează liniștea înăuntru și în afară.

Este valul credinței nesdruncinate, al voinței năprasnice, al entuziasmului înfăptuitor: este valul Legiunii!

Cine s'a îndoit de miracolul Legionar, cine n'a crezut în revoluția noastră mântuitoare, cine rătăcește încă pe drumurile întortochiate ale trecutului, să se alinieze mâine pe marginea unicului drum al triumfului: Legiunea trece în marș!

Alexandru Constant

PORNESC LEGIONARII

Glas de goarnă străbate văzduhul Țării românești.

Chemarea asta de început de veac, răscolește străfundurile pământului strămoșesc și înșiruie în ordine de bătaie, în capul coloanelor verzi, armata neînfrântă de arcași, de panduri, de ciubărari și de cătane negre.

Peste strigoi și peste toate vrăjmășile, cu icoana Țării așa cum Căpitanul ne-a sădit-o în inimi, cadența pasului de fier, strivește năpârcile și deslănțuie toate energiile.

Peste un trecut de umilinți și ingenunchieri și peste o lume de schilozi, cu o încordare ce n'a mai cunoscut istoria, se înalță cei rămași din falanga celor ce au îndrăsnit, când îndrăsneala însemna moarte.

Poartă cu ei o singură lege: dreptul de-a trăi al unui neam întreg. Au în ei o singură energie: clocotul de viață legionară.

Au deasupra un singur ocrotitor: Hristos cel răstignit și înviat.

Și vor stăpâni pământul ce-i și mare și sfânt și al lor, pentrucă Dumnezeu i-a așezat în el.

Emil Bulbuc

S'a răsturnat legenda

Spune legenda că tot ce peste zi clădea Manole noaptea surpau puterile diavolului.

Acum treisprezece ani Căpitanul a pornit să zidească biserică pentru întreg neamul românesc. A început munca grea a ridicării unei țări «mândre ca soarele sfânt de pe cer». Puterile întunericului s'au pornit să dărâme și zidirea lui, ca altădată acea de pe Argeș. Dar cu cât mai mult loveau în ziduri, cu atâta mai tari se făceau și mai înalte creșteau.

De șapte ori au crezut dușmanii că au izbândit, de șapte ori au dizolvat Legiunea și i-au anunțat moartea, dar de fiecare dată ea se ridica mai vânjoasă și mai viljelioasă. Când zidarul Legiunei, Căpitanul, nu pe altul ca în legendă, ci pe el însuși s'a jertfit pentru zidirea Țării, au crezut puterile diavolului că va rămâne veșnic în paragină biserica Legiunei. Dar sortită pieirei era doar capiștea lor păgână.

Azi zeci de mii de cămăși verzi vin să mărturisească biruința deplină.. Vin să dovedească ultimilor neîncrezători că și în vremurile celei mai crunte prigoane Mișcarea Legionară a fost veșnic vie. O lună după biruință, ea este întreagă în picioare, unită, de nedespărțit și de neînvins, mândră că steagurile României Căpitanului pot flutura biruitoare înăuntru, alături de steagurile pretutindeni glorioase ale Germaniei lui Hitler, ale Italiei lui Mussolini și ale Spaniei lui Franco.

GRIGORE MANOILESCU

Erarhie și Anarhie

Există două feluri de revoluții: o revoluție a pornirilor bestiale din firea omului, revoluția «dreptății sociale» și o revoluție a celor ce are mai nobil firea omenească revoluția creatoare *a ordinei naționale*. Revoluția socială, tipic reprezentată în istorie prin revoluția franceză o cunoaștem ca pe un prilej de deslănțuire a urii și a ferocității omului îndelung umilit și oprimat. Revoluția ocaltă, a dreptății absolute, revoluția ordinei naționale o cunoaștem deasemenea din exemplul celor două mari națiuni prietene.

Revoluția Mișcării Legionare intră în linia marilor revoluții de dreptate, adică a revoluțiilor în cadrul cărora se militează în primul rând pentru restabilirea *erarhiei*.

Ce însemnează democrația liberală altceva decât pervertirea până la anarhie a ideii de erarhie? Singura valoare acceptată în această democrație liberală este *banul*, scop și mijloc al unei politici strict limitate la interesul individului. Revoluția legionară, s'a născut pentru a răsturna această diabolică erarhie ou hotărârea de a reîntrona vechea ordine a erarhiei românești bazată pe valorile spirituale în disciplina cărora se poate desvolta sufletul românesc, oprimat atâta vreme de barbaria economicului.

Banul pentru a putea stăpâni și-a fabricat legile lui, legile *Justiției* apusene, atât de potrivnice dreptății românești. Pentruca revoluția legionară să poată birui s'a ridicat din prima clipă împotriva acestei *legi* străină de sufletul nostru. Erarhia stabilită pentru stăpânirea *banului* nefiind o erarhie a spiritului românesc trebuia sfărâmată. Înseamnă oare că lupta împotriva unei false erarhii se poate numi anarhie?

Iată aproape douăzeci de ani, de când mișcarea legionară luptă împotriva anarhiei care macină sufletul națiunii. O luptă în care nimic nu a fost cruțat, în care unii dintre soldații adevăratei erarhii au jertfit cecace aveau ei mai de preț: nădejdea vieții viitoare. Se poate numi anarhie încercarea lor de a curăța din rădăcină un rău ce amenința să prăbușească neamul întreg? Se poate numi această anarhie pentrucă dreptatea lor nu era cuprinsă în niciuna din legile scrise?

O revoluție, o adevărată revoluție se poate numi vreodată *legală*? Atunci când legea a fost făcută tocmai pentru a înăbuși adevărata erarhie, constrângând sufletul unei întregi națiuni să se destrame în cea mai cumplită anarhie?

Țara noastră nu a dus niciodată lipsă de legi, dar a suferit întotdeauna din lipsa dreptății. În momentul când neamul prin voința lui de a trăi, sparge armatura unei tiranii, se mai poate pune problema legalității? Care legalitate?

O revoluție nu poate fi legală de cât prin legile ei. Altă lege decât a ceea pe care și-o hotărăște nu are. Această lege a revoluției poate fi destrăbălată, abuzivă, sau dreaptă. Când a dat Mișcarea Legionară probă de destrăbălare? Acest lucru nu îl poate spune nimeni. Legea Mișcării Legionare nu poate fi decât dreptatea neamului. Aceasta ne-o garantează viața și moartea martirilor ei chinuiți, condamnați și uciși legal. Dacă această lege a dat posibilitatea unor asemenea crime, însemnează că nu era bună și că dreptatea unei dreptăți românești stă în afară de lege. Poate însemna asta anarhie? Față de falsa erarhie da, însă în absolutul dreptății înseamnă altceva: restabilirea erarhiei.

Revoluția legionară a venit ca să distrugă erarhia aparentă pentru a readuce în viața românească erarhia reală a valorilor în cari a crezut întotdeauna neamul nostru. Și prima treaptă a acestei erarhii reale este națiunea care singură își hotărăște drepturile și legea. Această lege este girată prin pilda ei de Mișcare Legionară, care în numele dreptății naționii nu poate recunoaște nicio lege veche. Viața nouă pentru a se putea desvolta cere legi și instituții noui. Fundamentul acelor legi și al instituțiilor noui este însăși fapta legionară.

Căpitanul a arătat lumii acest lucru, atunci când prin pilda vieții și legilor Lui, a sfărâmat din temelii falsa erarhie după care se conducea prin silnicie lumea românească.

Horia Stamatu

Generalul Antonescu

Dumnezeu neamului românesc l-a dăruit din granitul nădejdilor noastre.

L-a tăiat din stânca vie a Carpaților fără de moarte.

Și ni l-a dăruit, în ceasul cutremurului.

Umărul lui a oprit prăbușirea bolții.

Și steagul biruinței a putut fi reînălțat în lumină.

*

Generalul Ion Antonescu...

În ochii lui, cu străluciri de oțel, nu s'a stins niciodată flacăra credinței. Credinței în destinul ce i-a fost hărăzit.

În graiul lui, făcut să poruncească, n'a slăbit niciodată tunetul voinței. A voinței ce n'a cunoscut clintire.

În trupul lui, ales să fie în fruntea avântului, n'a poposit niciodată oboseala. Oboseala menită să încovoae și pe cei mai tari.

*

Generalul Antonescu.

Cine l-a văzut a recunoscut în el pe conducător. Chiar dacă nu i-a știut numele.

Cine a lucrat cu el, a aflat pe adevăratul șef. Chiar dacă s'a prăvălit, sub durele cerințe ale pildei lui de muncă.

Cine l-a auzit a înțeles dintr'o dată bucuria contactului cu omul ales. Chiar dacă cel așteptat, de toți, stătea în dosul zăvoarelor.

*

Generalul Antonescu! Omul care știe! Omul care vrea! Omul care poate! Omul care are energia să-și ducă voința la capăt!

În izbucnirea tinerească a idealismului românesc, toate inimile bat pentru el. Și toate inimile simt că, în pieptul lui, bate inima națiunei.

*

Cu nesfârșite cântece, Legiunea mărșăluește trii umfală. În fruntea ei înaintează coloanele de umbre, ale celor ce vor trăi peste viață. Brațele se înalță sulițe spre cer. Și ochii ard în focul nădejdii și al recunoștinței.

*

Neam împărătesc! Neam de viteji! Neam de martiri! Tu care recunoști aleșii pe cari puterea ta de viață ți-i dăruește, atunci când vitregia te aruncă în marginea prăpastiei, ridică-ți spre ei ochii!

*

Neam al suferinței! Ștergeți lacrimile. Deacum pornim la luptă, la muncă, la marea biruință a Legiunii pentru împlinirea poruncii Căpitanului.

«BUNA VESTIRE»

Când vei spune cumpliților tăi dușmani: Nu-mi pasă dacă mă veți sdrobi sau nu, nu-mi pasă dacă voi vedea sau nu ziua biruinței, dar sunt sigur că jertfa mea va aduce prăbușirea voastră, și când porniți și te mențiu în luptă până la capăt cu această hotărâre senină, nu încape nici o îndoială că porți în tine o forță pe care nici o tehnică represivă nu o poate birui, Spiritul de jertfă este esențialul! Avem cu toții la dispoziție cea mai formidabilă dinamită, cel mai irezistibil instrument de luptă, mai puternic decât tancurile și mitralierele: Este propria noastră cenușe! Nici o putere din lume nu va putea evita prăbușirea atunci când se menține pe cenușa unor luptători viteji, căzuți pentru dreptate și Dumnezeu.

IONEL I. MOTA

Penitenc'arul Râmnicu-Sărat
declarat Monument istoric

O delegație a familiilor martirilor râmniceni a prezentat d-lui General I. Antonescu, Conducătorul Statului Român, următorul memoriu.

Domnule General,

Suntem familiile legionarilor care au fost întemnițați și asasinați între zidurile reci ale Penitenciarului Special din Râmnicul-Sărat,

Respectuos vă rugăm cele ce urmează:

1. Penitenciarul special dela Râmnicu Sărat să fie declarat monument istoric și să facă obiectul unui muzeu legionar.

Interiorul Muzeului să se organizeze așa cum a fost înainte și pentru vizitarea publicului să se alcătuiască un îndreptar.

2. Reconstituirea nopților din 29—30 Noemvrie 1938 și 21—22 Septemvrie 1940 să se facă în prezența cuiva din partea noastră, care cunoscînd întreaga situație, împrejurările de atunci și sufletul interior al temniței va putea mai bine decât orișicine să interpreteze fiecare amănunt și să stabilească desfășurarea faptelor. Deasemenea să ni se îngăduiască nouă sau muzeului obiectele de valoare înstrăinate, precum și corespondența rămasă acolo.

3. Să se facă un film documentar al Penitenciarului Râmnicu-Sărat și al Spitalului Militar Brașov, film în care să nu se vadă numai zidurile, ci să apară însuși sufletul care a suferit acolo.

Nu este colțișor care să nu fie legat de un cât de mic moment sufletesc: fie o bucurie sau o suferință, fie o atitudine sau un cuvânt, fie o umilință sau o nădejde.

Vă rugăm ca scenariul să fie alcătuit de cineva care a stat înăuntru acolo și a suferit împreună cu ei. În afară de aceste, fotografiile și alte filme care se iau să nu fie o afacere și să nu banalizeze un chip care atunci când va fi proectat, trebuc să zguduie conștiințele românești.

Pentru organizarea interioară a muzeului, reconstituirea nopților în care au avut loc asasinatele și scrierea scenariului filmului documentiar vă rugăm să primiți ca reprezentanți ai gândurilor noastre pe prof. Ion Ionică și d-rul Șerban-Mileoveanu

In afară de acestea ne îngăduim să vă adresăm o rugăminte de ordin sufletesc.

Dorim ca în România legionară să se acorde întreg respectul cuvenit atât față de ființa omenească în sine cât și față de orișice credință sinceră. Să nu mai fie definiți politici printre români, iar cei străini să fie trimeși în țara lor. Pe pământul țării noastre să nu mai fie suferință pentru idei, iar cei arestați să fie izolați de societate dar cu nimic să nu fie chinuiți.

Domnule General, această rugăminte v'o adresează familiile unor oameni care au fost condamnați, întemnițați, umiliți, chinuiți și apoi asasinați pentru credința lor. Iar în toată tragedia lor nimeni nu i-a tratat ca pe niște oameni și niciodată nu s'au bucurat de cuvânc este respectul față de om.

Să știți că pe cineva sincer și curat sufletește suferința nedreaptă nu-l face mai rău, ci mai bun — îl apropie de Dumnezeu. Și cu cât un om bun suferă mai mult cu atât devine mai bun. Însăși aceasta s'a petrecut în sufletele alor noștri care au murit și chiar în sufletele noastre.

Rugându-vă să credeți, Domnule General, că cererile și sentimentele noastre le exprimăm numai din dorința ce aszzarea Românici legionare să aibă temelii cât mai tari, ne îngăduim să vă urăm în numele alor noștri și al nostru:

Dumnezeu să vă ajute!

Elena Corneliu Zelea Codreanu, Alexandrina Gr. Cantacuzino, Flori Al. Cantacuzino, Marietta Claudian-Tell, Paulina și Inginer Ion Ionică, Florica Ing. Gh. Clime, Ch. Polihroniade. Mary Polihroniade, Vera Căpitan Emil Șiancu, Vera Totu, Maria Dr. Ion Banea, Viorica E. Ionică, Liana Cotigă. Eugenia Apostolescu, Ștefan Simulescu, Cpt. Scarlat și Tiberiu Simulescu, Margareta Furdui, S. Serafim, Ana Valaori-Bănică, Tudor și Mircea Craja.

*

Președinția Consiliului de Miniștri cu No. 377 cc, 1940 pe 27 Septemvrie 1940 a răspuns d-nei Elena Cornelia Z. Codreanu următoarele:

Mult Stimată Doamnă,

Ca răspuns la memoriul pe care l-ați înaintat d-lui General I. Antonescu avem onoarea a vă face cunoscut că d. General a dat ordine să fie satisfăcute dezideratele exprimate în acel memoriu.

Comisiunea monumentelor istorice, Ministerul Cultelor și Artelor și Ministerul Internelor au primit din prezițiuni din partea d-lui General I. Antonescu.

Tinem să vă comunicăm în acelaș timp că d. General I. Antonescu a apreciat mult popunerile ce i-ați făcut la sfârșitul memorialui, și elogiază generozitatea sufletească a femeilor române care au semnat memorial ce i-ați înaintat.

Primiți, vă rugăm, Stimată Doamnă, expresiunea distinsei considerațiuni ce vă păstrăm,

Secretar general,

ss. OVIDIU VLADESCU

Director,

ss. DR. AUREL GOCIMAN

Mobilizarea energiilor țării începe.
Vom răsbi peste toate piedicile ce ni se aștern în drum. Sunt multe, dar le vom dobori.
Țării îi cerem răbdare, credință și muncă.
Horațiu Comanicliu

Vouă, studenți legionari

După doi ani mă găsesc iarăși în mijlocul vostru. Când ne strângem rândurile, avem multe goluri în frunturile noastre.

Cei mai buni dintre noi, au căzut. Au fost răpuși de gloanțele dușmane. Sufletul lor sburătuar, s'a suit spre bolte azurii și s'a contopit cu sufletele legionarilor de martiri, cari ne priveghează și ne ordonă:

Pentru cei încercați în lupte și suferințe, încercări noi. Pentru cei încadrați decurând, totală sinceritate și muncă titanică.

Să devenim cu toții «oameni noi», așa cum ne-a visat Căpitanul. Când vom avea o neliniște sufletească sau când flacăra credinței noastre legionare, nu va mai dogori cu acelaș foc creator, să ne amintim cum martirii Moța-Marin, cad sub gloanțele ucigătoare în lupta pentru Sfânta Cruce, să suzim zăngănitul lanțurilor grele ale Nicadorilor și Decemvirilor, să șoptim și noi ultimile cuvinte de rugăciune pentru făurirea Românici Noi, rostite de eroii legionari ce cădeau în șanțuri de drum, ucișî de bestiile mișelnice

Încredere deplină în conducătorii noștri. Muncă legionară și înfrățire în realizări. Pildă de credință și de disciplină.

Cu forțe hotărâtoare și nesdruncinate, vom câștiga eroic și ultima bătălie de consolidare în veac a României Legionare.

Cdt. Aj. BARTOLOMEU LIVEZEANU
Fost C-dant al Studenților legionare

Justiția în sânul Legiunii
Legea Căpitanului

In curând comisiunea de judecată legionară va începe judecata: 1) între camarazi legionari și 2) între legionari și reprezentanții autorităților, în conflict.

Norme de judecată legionară

Cea d'intâi lege, — legea Căpitanului:

Judecă-te pe tine însu-ți, legionar, precum ai judeca pe altul, și nu-ți pedepsește-te, fără nici o cruțare.

Intr'o toamnă târzie, la Predeal durerilor noastre, se inaugura căminul legionar. Căpitanul în mijlocul invitaților, mulțumit ca nici odată, a ținut un cuvânt scurt: o mulțumi, către care trebue să tindă legionarul, este omul, care va fi protivnicul lui judecător, omul, care des brâcat de ecolesmul ferocc, se va pedepsi singur pentru greșala sau păcatul săvârșit.

Iată legea lui, Cea mai înaltă, cea mai sfântă, răsturnătoare a tuturor legilor de justiție omenească, din vechime până azi.

De la «gnoti ti sviton» al lui Socrate până astăzi, nici un principiu de o mai curată și înaltă esență, în materie de justiție, nu s'a enunțat.

«Cunoaște-te pe tine», dacă e atât de greu, precum spunea Socrate, cu atât mai mult, și mai delicat, este să te judeci pe tine însuți, și apoi să-ți infligi suferința, benevol acceptată, drept pedeapsa cuvenită.

Și totuși nu este imposibilul.

Legionarul, care trebue să privească și să primească moartea în față, fără tremur, poate și trebue, printr'o sforțare de voință, să se auto pedepsească, când a greșit sau păcătuit.

A zis-o Căpitanul.

Dar Căpitanul a și practicat-o.

Se terminase serbarea inaugurării căminului. Noaptea coborîse de mult. Cu Horia și Nicoleta la volan, mașina noastră trepida pe serpentina asfaltată a șoselei spre Ploești. In urma noastră, la câți-va pași, și câte odată, în coasta noastră, două mașini ale Siguranței ne urmăreau și cu farurile ne luminau orbitor. Căpitanul calm duce involuntar mâna la revolver; Nicoleta extrem de nervoasă nu-și găsește astâmpăr, doar simte că viața Căpitanului e în pericol. Credinciosul Horia mână cu viteză maximă. Fără folos însă, mașinele polițiștilor superioare ne țin în permanență sub respectia și lumina lor.

Spre a rupe tăcerea, ce devenea înăbușitoare în această situație, zic Căpitane, astăzi ai pus cel mai înalt principiu, dar și cel mai greu de realizat, în justiția omenească.

—Nu — d-le P., Totul e să înfrângem omenescul din noi, și să ne ridicăm puțin deasupra noastră.

«Eu l-am aplicat.

«Săvârșisem o greșeală. Am judecat și m'am judecat. Eram vinovat. Drept pedeapsă, am plecat din «București, la începutul de iarnă, și am rămas pe malul Techirghiolului lunî de iarnă amară, dobrogeană.

«Și fiind, voind să fiu, izolat de lume, am început să astern pe hârtie, tar volumul: «Pentru Legionari» este opera singurătății, dar și a autopedepsirei mele».

4 Octomvrie 1940.

Const. Popescu-Buzău

Duminecă, 22 Septembrie 1939

Cum a fost executată comandanta legionară Elena Bagdad

Curiera neînfricată a Căpitanului a primit moartea, senină și dârză în credința legionară. Martirajul la care a fost supusă în lagărul dela Sadaclia și în „sanatoriul" Bârnova

Suflet de mucenică, Elena Bagdad a intrat în Legiune dusă de firea ei dreaptă și hotărîtă. Se despruse de mult, ușor, dintr'o lume în care nu găsea satisfacții. Legiunea a fost pentru ea, ca pentru mulți dintre noi, un loc în care a găsit liniște sufletească și în care simțea cum crește în ea însăși.

Curieră neînfricată a Căpitanului, prigoana a găsit-o ofelită. In cursul unei descinderi, s'a pus înainte, permițând astfel unor camarazi de seamă să poată lucra mai departe pentru Legiune în afara închisorilor.

Internată în lagărul dela Sadaclia, au a ostenit o clipă de a-și încuraja camaradele să suporte un regim imposibil pentru niște copile smulse brutal din sânul familiei. Le spunea, între altele, cu acea poantă de dăruire și naivitate specific feminină: «Mâncați fiertor pentru idei». Dar sănătatea ei plăpândă nu rezistă mult traiului de lagăr.

Căzând greu bolnavă, a fost transportată la Sanatoriul Bârnova. Regimul brutelor transformă însă Sanatoriul în temniță grea,

CHINURILE LA CARE A FOST SUPUSA IN LAGAR ȘI IN SANATORIU

Un neomenos maior de jandarmi o închise în cămara unei vechi bucătării, deasupra unui beci umed. Pentru a o demoraliza, maiorul P. a ținut-o săptămâni întregi cu un bec puternic aprins în ochii arși de febră. O biată fată bolnavă era părăită de cinci jandarmi și un plutonier, umiliți de solitudinea de mucenică, de răbdarea și demnitatea ei.

Refuzând cu furie să dea faimoasele declarații, ferestrele mizerabilei cămări au fost fințuite și văruite. Ironie și falnic, sanatoriul își înalța alături zidurile albe, ascunzându-și instalația modernă!

Toate rapoartele medicilor au fost interceptate și dosite de maiorul P. Lenuțica Bagdad însă se înfiărea mereu în credința legionară. Cu cât forțele fizice îi slăbeau, cu atât sufletul

ei dogorea mai mult, înălțându-se spre cetini.

Mamei sale îndurerate, care după mai de zile reușise să obție autorizația de a o vedea timp de 30 minute, îi lăsă drept aleau următoarele cuvinte:

«Mămico, știu cât mă iubești și știi cât te iubesc. Renunță lasă la mine: canalițile vor să mă omoare. Mie nu-mi e frică de moarte. Declarații nu dau. Când Moța și Marin s'au dus tocmai în Spania să moară pentru idee și credința noastră, când fățiou ne-au lăsat patru copii mici acasă și a plecat pe front, când eu am făcut acel sfânt legământ Moța-Marin, nu pot să fiu laș. FIȚI CONVINȘI CA PRIN MOARTEA MEA ADUC ȘI EU O PICĂTURA DE BIRUINȚA IN MAREA BIRUINȚA LEGIONARA CE VA VENI IN CURAND».

Cum a fost executată comandanta legionară Elena Bagdad

Zorile acelui plin de crimă 22 Septembrie, înroșite deja de sângele Martirilor legionari asasinați peste noapte, veniră. Comandanta-ajutoare Elena Bagdad, greu bolnavă, chinuită timp de 8 luni de zile, fu smulsă de pe patul de suferință și dusă pe șoseaua Bîrnova-Iași. Ea ce în fața morții aerlană, cu privirea pierdută în zări, pași — dreaptă — curiera Căpitanului.

Ajunsă la locul execuției, îngenunchiă și ridică o rugă către Domnul pe care se stinseau ultimile șoapte. I se dete ordin să se întoarcă cu spatele.

— De ce?, întrebă Elena Bagdad.

— Ca să vă executăm.

— Atunci toată mândria ei de legionară se revoltă: «Cum, credeți că unei legionare îi este frică de moarte?

Să mă impușcați din față, drept în inimă. Trageți și mâna să nu vă tremure.

«Dar mâna jandarmului tremură.

Cinci gloanțe nu o doboară.

— «Ce Dumnezeu, nu sunteți în stare să trageți? Vreți să vă arăt cu cum se trage?

Plutonierul S., o brută care îi făcuse multe neajunsuri, luă el arma și o ucise cu trei gloanțe, stingând în pieptul ei strigătul «Trăiască Legiunea și Căpitanul».

Elena Bagdad, ucisă mișelește, fu lăsată pe șosea. Un pădurar o găsi odihnindu-și capul pe un brat. La vederea feciloarei adormită întru Domnul, se închină și fugi. Fu îngropată noaptea, ghemuită mai mult, în picioare, la locul zis «Lotul Dumbrava». In timpul nopței, câinii scărmănară țărâna,

Dimineața, țăranii puseră pământ deasupra, ca să-i acopere creștetul capului.

. . . . . .

Parastas pentru sufletele legionarilor căzuți.

La «Lotul Dumbrava» veniră ca marade dela București și Iași. Țărani din satele din jur, copii și finci ținându-se de lăstele mamelor lor, se unirâ toți în același gând cuvios. Sufletul Elenei Bagdad plutea împăcat pe bolta însorită, deasupra tuturor. Ruga preotului se înălță clară. Comenzile scurte ale comandanței legionare din București — date pe ton foarte jos, parcă cu frica de a nu turbura liniștea din sufiete, deteră onorul. Murmurul trist al «Imnului legionarilor căzuți» se făcu mai cu foșnetul frunzelor dumbravei. Deodată, în depărtare, asistența înmărmurită auzi — ca un răspuns la cântecul morții — tonurile triumfătoare ale «Sfinței Tinereți Legionare», cântecul vieții. Eram bolnavii dela Bîrnova, cari cântind, veneau aducînd flori și coliva pentru «Sfinta Domnișoară prigonită», riscând prin arșița soarelui, praful și oboseala drumului, sănătatea lor zdruncinată, în semn de omagiu pentru aceea care a fost un exemplu de curaj și abnegație.

Dela Domnul ca toți Românii, înțelegând jertfa Celor căzuți, să-și deschidă tot așa sufletele, să-și oțelească brațele, pentru ca din mormintele Martirilor să se ridice din lut adevăratei Românii.

Corneliu Blaga

Dăruind „Ajutorului Legionar", dăruiți pentru Neam

Adevărata Germanie

Biruința spiritului militar
II
de Octav Vorobchievici

18 IULIE 1940

Nici înfrângerea Poloniei, nici cucerirea Norvegiei, nici intrarea în războiu a Italiei și nici chiar prăbușirea Franței n'au smuls populația Berlinului din altitudinea ei rece.

O singură dată, dela izbucnirea războiului și până astăzi, capitala Reichului și-a schimbat chipul. A fost în 18 Iulie al acestui an, Ziua înaripării, pe sub Poarta triumfală a Brandenburgului, a trupelor Berlinului revenind învingătoare din Vest.

N'am să uit sunetul fără oprire al clopotelor și fanfarelor, explozille de nesfârșită bucurie ale tineretului și emoția plină de lacrimi a soților și părinților ce revedeau regimentele dragi, încărcate de flori. Flori pe piepturile luptătorilor. Pe harnașamente. Pe cărute. Și chiar în gurile de oțel ale tunurilor.

N'am să uit niciodată nesfârșita fluturare a batiștelor, din toate ferestrele. Din toate ferestrele ce acelamau în delir pe victorioși. Și am să păstrez totdeauna, în amintire, bucuria curată a soldaților arși de soare și răspunzând, cu zâmbete timide, poporului ce le mulțumea pentru izbândă.

Cea mai mare victorie a Germaniei și cea mai strălucită, poate, din câte a cunoscut istoria, era aclamată în trupele cari treceau, cu fruntea sus, pe sub nesfârșita ploae de flori.

Este singura dată când omul are dreptul să zdrobească, sub mers, petale.

TAINA REALIZARILOR

In acea zi de sărbătoare a unui pământ străin — gândind că totul s'a refăcut în Germania din ruină, din faliment, din deprimare, numai în câțiva ani — am despins un învățământ.

Innoirea, fulgerătoare ca și victoria pe care o aduceau din Vest drapelele regimentelor Berlinului, este cu putință.

In Marele Războiu a învins proiectilul. In cel pe care îl trâim învinge omul, organizat în bloc de colectivitate. Omul întors la primitivitatea curată a sentimentului, la vigoarea încercată a caracterului, la elanul pur al jertfei. Mașina nu-l ajută pe omul nou, decât să dea trupului puterea și viteza pe care i-o vrea sufletul.

GERMANIA ȘI ARMATA

Esențialul Germaniei este armata. Națiunea și Statul găsesc, în puterea oștirii, cea mai vigaroasă expresiune a realității.

Se poate spune că Germania este armata.

Și că armata este însăși Germania.

Prusia a fost erelată, în veacurile XVII și XVIII, cu soldați.

Bismarek, în veacul XIX, a realizat Imperiul cu soldați.

Wilhelm II a vrut, în veacul XX să facă Marea Germanie, cu soldați.

Hitler, astăzi, vrea cea mai mare Germanie, tot prin soldați.

Fuehrer-ul nu e decât un continuator al tradiției.

Spre deosebire de înaintași, e dai întregii națiuni spiritul ce animă armata.

Victoria Germaniei, este victoria spiritului militar.

Faptul constitue un învățământ fundamental. Poate cel mai mare din câte — cu sânge și răsturnări de State — ne-a dat, până astăzi, războiul mondial Nr. 2.

Și, nu ne îndoim că, popoarele ieșite din furtună, întregi sau cu catrafusele rupte, vor găsi în acest învățământ, pe care nu l-au cunoscut în timp, coloana vertebrală a reziduiilor lor.

Mobilizarea permanentă

Ideea centrală, a noțional socialismului, izvorăște din formula militară a mobilizării totale.

Transformarea «națiunei armate», prin «mobilizare totală» la «războiul total» a constituit nu numai primul punct al programului național socialist, dar chiar sinteza întregului fel intern al revoluției germane.

Dinamismul militar și cel revoluționar s'au determinat unul pe altul. S'au antrenat unul pe altul.

Intreaga activitate — economică, intelectuală, morală, artistică, religioasă și socială — a avut o singură finalitate: cea militară.

Mobilizarea totală a energiilor și resurselor naționale a transpus, în timp de pace, organizarea și efortul de războiu. Gigantica mașină a dat Germaniei — în calmul păcii — înfățișarea unui teritoriu sub stare de războiu.

Astfel, mobilizarea totală a devenit permanentă. Starea de pace nu se deosebea de cea de războiu, decât prin absența focului militar, pe front.

Poporul și politica

Muncitor metodic și neobosit, poporul german — ca toate popoarele cari n'au timp de pierdut — nu apreciază agitațiunile politice.

In acest domeniu el a trecut totdeauna mână, unei «elite».

Spiritul de ordine — de ordine militară — specific rasei, a contribuit la închegarea blocului. La uniformizarea gândirii. La supunerea conducerii națiunei către țelurile unor chemări, ce-și aveau rădăcinile în subconștientul ei.

INDIVIDUL IN DOCTRINA NOUA

Național socialismul a socotit și socotește individul drept rob al impulsiunilor, lucrând sub puterea instinctelor, nu a rațiunei.

De aici o neobosită acțiune, menită să verse personalitatea în blocul comun. Să zdrobească individualismul. Nimic ce nu e angrenat în acest cut-la-cut al efortului comun, nu poate scăpa de organizare. De conducere. De obligațiunea supunerii. Hrana, îmbrăcămintea și munca nu pot fi procurate decât în coloana recunoscută.

Unitatea masei a fost asigurată — de național socialism — prin manevrarea ei în ordine strânsă.

Simbolul acestei colectivități este coloana, mărșăluind în cadență. In mașinal ritm de mișcări. Coloana automată ca și pulsația motoarelor.

Ei se datorește cimentarea, în rânduri, a arhitecturii vieții Germaniei de astăzi.

Este cea mai mare cucerire, obținută de național socialism, asupra poporului.

Coloana de marș, în cadență, n'a fost și nu este o formațiune.

A fost și este o bătălie.

Nu se mărșăluește pentru a se mărșălui. Se oficiază un asalt continuu. Se asaltează viții individualismului. Se înfrâng fisurile ce destramă colectivitatea. Se reduce totul la materie condensată. La un potențial de compresare.

POLITICA MARȘULUI OFENSIV

La început, observatorii și presa străină au ridiculizat «marota» pentru marșul în cadență a național-socialismului. Ei n'au văzut, în acest mit nou, gustul înăscut de forță al poporului. Nici setea lui de dominație.

Mai ales n'au scris că această antrenare trebuia să precedeze o politică de mare ofensiv.

Inarmarea, căreia firește îi urmat politica înarmată, necesita mase capabile să ridice noul edificiu al celui de-al III-lea Reich.

Coloana, în marș ritmic, a realizat aceste mase.

Ea a fost prima victorie asupra tratatului dela Versailles.

MAȘINISMUL DETERMINA STILUL FORȚEI

Pe plan social tehnica germană — în toate domeniile activității industriale — a creiat un personaj central. O «figură impecială». Lucrătorul din uzină.

Pe plan politic, tehnica a realizat un instantaneu al puterii.

Pe plan spiritual ea a devenit motorul unei religii a forței.

Ca instrument al politicei internaționale, ea a întins ambele mâini armatei.

Motomecanizarea a răspuns noii voințe. Puterea instrumentelor de distrugere a completat jetul urmărit.

VICTORIA

Tabloul făcut desvăluie vigurozitatea cu care s'a urmărit înfăptuirea spiritului militar în masc.

Nimic nu seamănă cu conceptiunile, știute până astăzi, în această materie.

Victoria, pe care o glorifică Berlinul cu roșal parvazării și în sunetele clopotelor, este victoria spiritului militar.

Ea a fost câștigată înăi asupra națiunei germane.

Și națiunea germană a impus-o vrăjmașului, prinfr'o fulgerătoare și irezistibilă manevră de forțe militare.

Octav Vorobchievici

Demonstrația Legiunii

Conducătorul Statului — d. General Antonescu — a simțit nevoia de a lua contact cu întreaga Legiune și a prezenta lumii față Românici verzi; iar Conducătorul Legiunii — d. Horia Sima — plin de încredere și mândrie i-a comandat «adunarea».

Sceptici din obișnuință, vor căpăta ocaziunea, asemenea lui Toma Necredinciosul, să se convingă de adevăr, iar călăii îngroziți de tălăzuiala maselor și ropotul pasului victorios al Legiunii reînviate, își vor pierde mințile chinuite de crimele înfăptuite.

Duminică, Căpitanul, înconjurat de întregul Stat Major de mucenici ai Legiunii, va trece în revistă și va primi defilarea iubitelor lui batalioane de legionari, întocmai ca un cuceritor, care după o bătălie crâncenă și ucigătoare dată în condițiuni neegale, își trece în revistă batalioanele glorioase.

Poate exista inimă românească atât de impietrită, încât să nu se înfioare de calvarul tinerctului Neamului și să nu-i tresalte inima de bucurie, când vede victoria celor năpăstuiți, întruchiparea Românici Legionare și cum ea a pășit pe adevărata cale a destinului românese?

Hotărît că nu; căci este în firea românească să se bucure, de victoria celor năpăstuiți, de Cenușereasa ajunsă soție de împărat; mai ales, noua credință vine ca un balsam răcoritor peste rănile trecutului, iar dovada intransigenței și curățeniei apostolilor ei, este cea mai bună garanție pentru viitor.

General Mehedinți

Legiunea trece'n viu şi aspru pas...

Intâlnirea dela 6 Octombrie

Ce caută legionarii pe stradă? Te caută pe tine, cetăţean prudent, cetăţean cu toate împăcat al României fără insuflețire. —

Te-au căutat prin glasurile lor, prin scrisul lor, prin gândul lor. Nu te-au găsit: n'aveai timp să-i auzi şi n'aveai inimă să-i înţelegi. A plecat Mota să se dăruiască pentru Christos, adică pentru ce este viu în tine: te-ai întrebat de ce n'a rămas în viaţă, ca să avem în sfârşit un bun subsecretar de stat. Au îndurat oamenii aceia tineri tot ceia ce nepăsarea noastră românească putea autoriza pe ticăloşi să le încrusteze în carne: te-ai înfiorat, dar n'ai strigat, n'ai răspuns.

Pentru tine s'au întâmplat toate astea. Pentru a te obliga pe tine. Nu ţi se cerea să aperi sau să lovești, atunci când n'o puteai face. Ţi se cerea să devii *altul*. Ai devenit? Crezi mai mult, astăzi, în neamul tău? Eşti mai darnic, astăzi, cu neamul tău?

Dacă-i aşa, e bine. Dar legionarii se tem că încă nu e aşa. Iar de aceea ies pe stradă; ies în căutarea ta câteva zeci de mii de oameni, pe stradă. Au să cânte, şi va trebui să-i auzi. Au să răspândească lumina tinereţii lor, şi va trebui să-i vezi. Să nu-i laşi să te cheme, şi de astă dată, de geaba.

Căci de astă dată e nevoie de tine. Până acum Legiunea făcea *revoluţie spirituală*: adică prefăcea sufletele câtorva, punea plămadă nouă în sufletele câtorva. Astăzi însă împrejurările şi neputinţa oamenilor şi nevrednicia fiecăruia, au făcut să fie nevoie şi de o *revoluţie politică*. Iar revoluţiile politice nu se fac prin şi pentru câtiva, ci cu participarea celor mulţi.

Nu ştiu cât bine putea face, fiecare. Dar ştiu cât rău putem face. Pentru ca un organism să fie sănătos e nevoie ca toate organele lui să fie aşa. Dar pentru ca el să fie bolnav, e deajuns ca unul singur să se îmbolnăvească.

Ce a vroit Legiunea? Până acum a vroit alt suflet pentru ţară. Pentru veacuri — da, poate, pentru veacuri — câteva morminte pot întreţine sufletul ţării. Dar astăzi ţara cere şi alt trup. Sufletul nou al ţării cere trup pe măsura lui. Noi toţi, cari suntem mădularele lui — nu hotărîm oare de sănătatea lui? Dacă unul din noi e încă putred, trupul suferă. Dacă unul singur rezistă, viaţa întregului se împuţinează.

Vreţi viaţă — nu somnolenţă, ci vioiciune — pentru neamul românesc? Priviţi-o mâine la soare. A venit s'o întâlnească pe a voastră, care încă n'a ieşit la soare.

Constantin Noica

„Semnal de luptă"

Aşa e intitulata chemarea comandantului mişcării legionare, Horia Sima, din 1 Oct. 1940

— «După 30 de zile dela Biruinţa din 6 Septemvrie, Generalul Antonescu ne cheamă să primim semnalul de luptă pentru refacerea Ţării. Mişcarea legionară răspunde din toate depărtările pământului românesc!».

Sună, această chemare, ca o goarnă peste un câmp de bătălie.

Adversarii Legiunii şi ai neamului, sceptici şi cei ce nu şi-au putut deschide încă sufletul, se aşteptau ca după 30 de zile de guvernare, Horia Sima să fie cel puţin autorul unui maldăr de legi, dacă nu cumva făuritorul unei noui constituţii! Asta aşteptau.

Şi s'au înşelat amarnic.

S'au înşelat pentrucă legionarii n'au venit pentru legi şi regulamente. Legionarii au venit însetaţi de luptă, de însângerările bătăliilor şi de soarele biruinţelor întru neam şi Dumnezeu.

Cine are nevoe de litere moarte, n'are decât să-şi făurească legi. Legionarul n'are nevoe de ele. Legionarul are ceva mai mult decât «cesare-i pot da legile».

El are poruncile sfinte ale Căpitanului care strigă de peste veacuri: Patria! Patria! Patria!

Legionarul simte numai nevoia semnalelor de luptă.

Duminecă, vor mărşălui spre Capitală, cele 60.000 de cămăşi verzi, pentru a se cumineca din fulgorul unui semnal de luptă. Pe urmă nu se va auzi nimic altceva în această ţară decât murmurul surd al unui imens şantier de cântec şi muncă.

Cei cari vă bucuraţi mişeleşte că legionarii vor cădea dela putere, pentrucă nu se pricep în domeniul economic şi n'au «personalităţi», ascultaţi aicea.

Cei ce-au putut îndura cele mai formidabile prigoane din lume, cei ce-au putut răsturna Iroii şi statele poliţieşte, vor trece răzând peste «incurcături economice» şi formele.

Sunteţi atât de mici la suflet încât să credeţi că mişcarea legionară a biruit, numai pentru a guverna?

Se poate să credeţi că legionarii porniţi să înfrângă veacurile şi să crească destin de foc neamului românesc, în lume, se vor împiedeca de ciotul guvernării?

Nu, fraţilor! Nu.

Ne aşteaptă alte Răsăuri pe cari trebue să le urcăm, în lume şi în istorie.

Nu ciotul guvernării, pe care legionarul în trecerea lui viteză şi uriaşă, nici nu l-a observat.

Ne aşteaptă reconstrucţia ţării, O Ţară ca soarele de pe cer!

Ne aşteaptă destinul unui neam de patruzeci de milioane.

Ne aşteaptă foametea şi cele mai mari jertfe pentru a ne procura arme.

Ne aşteaptă o Patrie mare, Mare cum n'aveţi dimensiuni sufleteşti s'o simţiţi şi s'o vedeţi. Sub cercul căreia Românul să se teamă numai de Cel de de-asupra. De Dumnezeu.

Auziţi voi ce ne-aşteaptă? Auziţi ce vă aşteaptă?

Lăsaţi micimile!

Veniţi, Duminecă, să auziţi cum strigă chemări de goarnă Voevozii şi martirii neamului. Veniţi s'auziţi semnalul de luptă.

Veniţi să-L vedeţi pe Căpitanul, mărşăluind în fruntea coloanelor viteze ale neamului, în drum spre biruinţe nevisate.

Veniţi să-l vedeţi!

Căci, pentru aceasta trăeşte atât de vie, «cutremurător de viu», întru noi!

Vasile Posteucă

Tărie legionară

Tăria legionară stă în incoruptibilitatea firii ei. Cel care a urmat Muntele suferinţii, a înfruntat Pădurea cu fiare sălbatice şi a trecut Mlaştina deznădejdii, acela nu mai poate cădea. Poate greşi, căci greşeala e omenească, dar nu poate cădea. Care este taina acestei rezistenţe.

Sunt ani de zile, sunt peste zece ani, decând lumea democrată se căzneşte să-l scoată pe legionar şi lumea lui dintr'ale sale. Ispitele şi reacţiile au fost de tot soiul.

S'a căutat în primul rând să se zădărnicească munca lui manifestarea lui de fapte. S'a crezut că tăindu-i posibilitatea creatoare, legionarul va începe să tânjească, să se considere inutil, să se anarhizeze.

Rezultatul a fost că i s'a creat un mediu mai propriu pentru reculegere şi rugăciune.

S'a căutat să se lovească în posibilitatea lui de organizare în Stat. Victima acestei reacţiuni a fost mai ales studenţimea. Făcând neputincioasă exprimarea Legiunii în viaţa instituţională, de Stat, se obţinea prin aceasta un vot de blam pentru participarea ei la viaţa publică în genere iar cât priveşte studenţimea, era îndemnată să renunţe la idealurile ei utopice şi să devină mai «realistă».

Rezultatul a fost cu totul contrariu. Viaţa de Stat s'a artificializat complect, a pierdut orice conţinut şi în ultimă instanţă a avut nevoe de balonaşele de oxigen ale legalizării plitice (străjerie, P. N., etc.).

Iar cât priveşte viaţa legionară, ea s'a concentrat şi mai mult într'însa, devenind mai lucidă în contact cu instituţiile de Stat în care trăia, nutrind tot mai tăios gândul prefacerilor de mâine în sânul vieţii de Stat.

Insfârşit, s'a căutat a creşte în sânul organizaţiei germenele trădării. Prin trădare trebuia să se lovească definitiv în această stâncă a forţei legionare, care este coeziunea. Despărţind Legiunea de Căpitan se lua astfel însuşi sensul de existenţă Legiunii.

Dar mâna hotărîtă şi aspră a Decemvirilor a tăiat rău din rădăcină, mai înainte de a lua ţinta. Fapta lor, prin aceasta, chezăşuieşte pentru totdeauna unitatea Legiunii. Căci ei nu s'au ridicat doar de a pedepsi de dragul unui principiu ci s'au ridicat împotriva celui ce nega omul. — Întruparea statuii omeneşti a Legiunii. Prin suprimarea omului, Legiunea trebuia să ajungă o simplă funcţie de Stat. Dar acest lucru nu s'a întâmplat. Trădătorul, care voise a condamna viitorul Neamului şi-a luat pedeapsa.

Nici un păcat într'adevăr nu se aseamănă prin gravitatea sa aceluia de a răpi posibilitatea de creaţie Neamului. Fără această putinţă Neamul e condamnat a rămâne alerp şi a muri în fără de lege, în câteva generaţii chiar. De aceea, nici pedeapsa nu se poate închipui în greutatea şi asprimea pe care o închide.

Dar Legiunea a trecut şi peste această ultimă ispită. Cea mai grea ispită, cea luciferică — a trădării — a învins-o. Legionarul ca om prin urmare nu putea fi desfiinţat. Care era taina acestei supranaturale rezistenţe? Una singură.

Putinţa lui de jertfă, întemeiată pe acel «duh al marilor rupturi» şi pe necesitatea de creeare a unui om nou.

Această dinamită «a propriei tale conştiinţi» legionarul a mânuit-o toată vremea cu o dărzenie şi voinţă de înfăptuire nemaiîntnoscută până atunci în istorie. Ea nu i-a putut fi răpită nici o clipă din mână. Şi atâta vreme cât omul din el a continuat să existe, el a trăit prin ea şi a rezistat prin ea.

Deci omul nu putea fi desfiinţat. Atunci călăii s'au ridicat spumegând şi au cerut exterminarea ca massă, ca existenţă a întregei Legiuni. E inexact că acum un an guvernul a vroit să «demonstreze» prin înfiorătoarele crime publice pe cari le-a patronat, Cei nevinovaţi ex puşi cinic în stradă.

Dar cei din lagăre? Aci nu se mai poate vorbi de «oprimare». Aci este executarea unui plan diabolic, al cărui iniţiatori stau în lojile jidoveşti din Londra şi ai cărui slujitori sunt toţi «ecsilii» de astăzi, cu chip de câine sau fără, peregrinii «forţaţii» sau «neforţaţii».

Legiunea prin urmare a fost «executată». Dar legionarul, neputând fi «executat», a rămas şi a continuat, unul alături de celălalt, să arate celor «de sus» că acolo unde sunt doi legionari există şi Legiunea. Şi în preziua biruinţei glasul aceluiaş legionar a tunat în inima Ţării, vădind porunca Neamului sfâşiat şi lumina cântecului său sfărmător de întuneric.

Şi au încercat călăii să ucidă încă odată. Şi au ucis. — pentru ultima oară. Căci s'au *ridicat* alţii, — mai mulţi. Şi au strigat călăii: «Trageţi şi în ăştia. Să piară toţi. Să nu mai rămâe unul».

Dar de data asta — nu se mai putea.

Ţara care nu trăsese împotriva duşmanului nu putea trage împotriva propriilor fii. Cuvântul a răsunat greu, ca o palmă. Şi cei care a auzit-o a înţeles că venise iremediabilul, — sfârşitul.

Astăzi, Legiunea se ridică, împreună cu toţi morţii ei, şi face front în faţa Ţării vecinice, din Cer. Dreaptă, neclintită, ea jură să pornească la lupta de dezrobire din faţa Răului.

Iată că a pornit!

«Cei ce-au murit ucişi de gloanţele duşmane

«Păşesc în rând cu cei ce au rămas.

Ştefan Ion Gheorghe

O ţară nouă să clădim!...

«...Şi acum, în ceasul dizolvării noastre, noi tineretul României, crescut pe credinţa legionară, mulţumim generaţiei bătrânilor oameni politici, pentru modul în care s'a purtat cu noi, pentru modul în care ne-a tratat, pentru exemplele de caracter, onoare, demnitate şi legalitate pe cari ni le-au dat şi aveau să ni le mai dee, arestându-ne, schingiuindu-ne, împuşcându-ne, fără legalitate, demnitate, onoare, caracter.

Apoi ca să ştie toţi, că nici ura, nici *unelitrea viclean*ă şi nici *moartea*, cari aveau să vină, nu vor mai putea împiedeca biruinţa viitoare a Legiunii, Căpitanul spunea stătut *Credeţi Camarazi!*

*

Credeţi Camarazi!

Astăzi, când zorile României Legionare, au zbucnit din viforniţe, cu săgeţi de foc şi pară, când Căpitanul aci lângă noi, păzeşte destinele patriei ciopârtite, din fruntea cohortelor de Arhangheli verzi, camarazi, din sate, din oraşe, din munţi şi din câmpii:

Credeţi, că ceasul anunţat de Căpitan *a sosit*.

A sosit fiindcă ni l-a anunţat ou glas de clopot, Horia Sima.

A sosit, şi ni-o va spune Duminică, Domnul General.

*

Camarazi!

Să începem zidirea. Să suim, cu braţele în soare, catapetesme pentru veac, *din stânci, din foc, din mare*. Să lucrăm noaptea şi ziua, să muncim dacic fără hodină, fără deosebiri, român lângă român, frunte lângă frunte legionară.

Pentru acestea suntem chemaţi astăzi. Să primim sfeştania începutului. Să primim piatra de temelie şi ultima verbă.

Şi lângă noi, aceştia vii, Camarazi, simţiţi blocul acelor morţi?

Sunt aci, cu cazmalele şi târnăcoapele pe umerii lor goi, gata de lucru, Căpitanul, Mota, Marin, Nicadorii, Decemvirii, Cei dela Miercurea Ciuc, Vaslui, Râmnicu Sărat şi toţi morţii de pe întregul cuprins al Ţării. S'au alinişat cu noi, care trăim, şi sunt gata.

Ascultaţi.

Au început să vuiască timpii şi văzduhurile.

Au început să dângăne clopotele pentru denia muncii.

Dela un capăt la altul, din cer şi dese pământ, întreaga Românie Legionară strigă într'un singur glas:

SUNTEM GATA!

Cu cântecul înainte deci:

Din zori şi până înserează
Cu toţii noi cu drag muncim,
Sub cerul ce ne privegheazâ
O ţară nouă să clădim.

Ad. Mogâldea

Credem şi deaceia învingem!

de Dr. Şerban Milcoveanu

Este o evidentă deosebire între notorietate şi competenţă. Notorietatea este reclama, competenţa este cunoaştere. Publicistica creează notoritatea, şcoala creează competenţa. Omul cunoscut, nu întotdeauna cunoaşte. Lumea veche era bogată în notorietăţi, lumea nouă este bogată în competenţe. Sistemul de alegiune a valorilor în democraţie scoate la suprafaţă numai ceace impresionează şi place mulţimilor, deaceea nota dominantă a alegerii este senzorialul şi senzaţionalul.

Moravurile dictaturilor poliţiste aleg prin necesitate ceace este ucaltă servilă. În lumea nouă o întreagă generaţie cu toate căpeteniile ei şi cu tot ceace are mai bun se răzbuneşte în mişcarea legionară.

ELANUL CREATOR AL TINEREŢII

Deasemenea să nu uităm un adevăr. Cel mai bun nu este omul ajuns la sfârşitul evoluţiei lui, omul bogat în cunoştinţe şi experienţă, dar anchilozat în trecut şi lipsit de elanul tinereţii. La baza muncii constructive stă numai creaţia, iar creaţia cere imaginaţie şi elan, două însuşiri ale vârstei tinere. Omul după 50 ani nu trăeşte decât cu experienţa trecutului şi nu face altceva decât să aplice şi să prelucreze ceace a imaginat la tinereţe. Vârsta imaginaţiei este sub 30 ani, rareori se mai prelungeşte, iar vârsta realizărilor este în preajma a 40 ani. Trecutul este cel mult o recomandare şi un credit. Interesează mai puţin ceace ai fost şi interesează mult ceace vei fi şi vei putea face. Treburile publice pe lângă organizaţie cer în primul rând elan creator. Însuşirea majoră a unui conducător este să fie un animator.

Căpitanul şi după moartea fizică este cel mai mare animator şi răscolitor de energii. Cu experienţa şi înţelepciunea lor bătrânii sunt mai preţioşi când înţeleg să rămâie nişte Nestori ai unui nucleu de tineri eroi. Direcţia şi comanda să o aibe tinerii, iar bătrânii să vie cu sfaturile lor.

VIAŢA IN DEVENIRE

Mişcarea legionară este exclusiv îndreptată spre viitor. Deaceea, în interiorul organizaţiei marşul valorilor se precipită vertiginos. Un om bun astăzi, mâine este înlocuit cu altul mai bun. Nimeni nu este pentru totdeauna în funcţia lui. Oamenii şi energiile se primenesc anual după legea Căpitanului. Fiecare este aşezat acolo unde poate da maximum de randament. Nu individul, ci mişcarea contează.

De aici cultul ce-l avem pentru ceace este germinativ, pentru ceace este gata să crească şi să se dezvolte. Este căutat în primul rând legionarul susceptibil de evoluţie, legionarul cu potenţial şi posibilităţi de devenire. Ceace este nediferenţiat, neformat şi încă virgin este materialul preţios al şcoalei legionare. Din acest material şi după o educaţie de fier au ieşit desăvârşitele exemplare de eroi cu care ne mândrim. Ţăria mişcării legionare stă tocmai în aceea că posedă un material tânăr, care n'a fost ceva dar care va fi, şi că nervul el motor este acea tendinţă spre desăvârşire. Dealtfel, acestea sunt calităţile a tot ceace aspiră spre Dumnezeu.

CARACTERUL CARE DA SIGURANŢA

Lumea veche fiind prin esenţa ei materialistă aprecia mai mult Instrucţia decât educaţia şi competenţa, dacă nu notorietatea, mai mult decât caracterul. Dar de când este istoria virtutea directorie în guvernarea bună a treburilor publice este prin excelenţă caracterul. Poporul nu cere conducătorului să-i arate cum va face binele, ci îi cere certitudinea că el în calitate de conducător va face numai binele. Aceste virtuţi care înainte erau un mite virtuţi mijloci au fost marile arme ale Căpitanului cu care s'a impus şi a cucerit încrederea nu numai a viilor, dar şi a morţilor.

Un om cinstit sufleteşte, chiar dacă nu este competent, îşi poate totuşi insuşi competenţa, pentrucă aceasta este o materialitate care circulă şi se poate împrumuta. Dar un om necinstit sufleteşte, chiar dacă şi-ar vinde toată competenţa, niciodată nu-şi va putea însuşi cinstea. În viaţă sunt multe drumuri ireversibile, drumuri pe care odată angajat nu te mai poţi întoarce şi unul din acestea este drumul necinstei. Aici nu poate exista nici măcar convertire. Or mişcarea legionară vine cu oameni cu totul noi oameni cărora nu li se poate reproşa nimic în trecut, oameni al căror caracter a crescut organic la şcoala Căpitanului. Numai faptul că legionarii n'au fost nimic în regimul trecut însemnează că au găsit în el ţăria de a rezista tentaţiilor şi că şi-au verificat însăşi caracterul. Judecând drept dela 1930 încoace în ţara noastră nu s'a urmărit altceva decât să se lichideze şi să se compromită orice forţă morală pe care o putuse înjgheba naţiunea. Iar dacă este vorba să ajungem la defiinţă, regimul trecut se defineşte drept regimul Minciunei, iar regimul legionar drept cel al Adevărului. Într'adevăr toată străduinţa mişcării legionare este să descopere şi să impună Adevărul în toate sectoarele vieţii individuale şi colective. Pornind cu adevărul în piept şi având un suflet cinstit a jungem să ne înarmăm orice competenţă tehnică.

ELITA RĂZBOIULUI

Treisprezece ani de lupte grele şi neîncetate au selecţionat prin mlc carea legionară o elită rasială cu însuşiri de luptă.

Această elită şi însuşirile ei sunt produsul războiului. Niciodată până şi mai ales lăncezeala burgheză nu le-ar fi putut crea. Alci au văzut marii vizionari ai istoriei necesitatea războiului şi rodnicia jertfelor încitoare.

Să enumărăm însuşirile pe care lupta le-a născut sau le-a dezvoltat în legionari:

1. Munca în echipă. Legionarul este o piesă articulată în angrena jul unei armate. Ascensiunea la comandament se face prin puterea acţiunei. Interesează numai obiectivul şi rezultatul. Lucrătorii îşi complectează însuşirile şi-şi însumă energiile.

2. Simţul răspunderii şi al datoriei. Legionarul care nu-şi poate îndeplini datoria suferă, iar cea mai mare fericire a lui este să termine bine ceace a început sau i s'a încredinţat. Această pentrucă are o conştiinţă evoluată care îl face să-şi fubească treaba. Conducătorul are toată răspunderea. El răspunde cu capul.

3. Curajul iniţiativei şi puterea răbdării. Este o vorbă a Căpitanului: aşteaptă până îl prinzi la Podul Înalt. Mişcarea şi-a câştigat bătăliile tocmai pentrucă a ştiut să aştepte momentul şi împrejurările favorabile. Tactica napoleoniană cere să dai bătălia numai pe locul şi la timpul ales de tine. Iar când mişcarea n'a ştiut să aştepte a avut pierderi grele pentru care este cerută. Prin dezvoltarea personalităţii umane se merge cu iniţiativa până la îndrăzneală şi curajul în risc. Dacă iniţiativa reuşeşte te aşteaptă lauri, dacă nu reuşeşte pedeapsa. Această lege este necesară pentrucă numai cel îndrăznet, curajos şi care riscă poate realiza ceva mare.

4. Viteza şi precizia. Legionarul acţionează fulgerător. Căpitanul acordă un minut pentru gândire şi un minut pentru execuţie. Pentru odihnă mai puţin şi nimic pentru veselie. Viteza este legea secolului nostru. Poporul german a învins prin precizie. Toţi marii Căpitani au asociat viteza şi precizia. Astfel voiumul acţiunei creşte, duşmanul este dezorganizat şi succesul exploatat la maximum.

5. Geniul organizării. În orice acţiune sau întreprindere totul atârnă de cum al organizat. Mărimea unui conducător se măsoară după cum a organizat, nu după succes. Căpitanul şi d. inginer Gh. Clime sunt mari între altele pentrucă au avut geniul organizării. El au adus facultatea de a simplifica, viziunea de ansamblu şi simţul realităţii. Dealtfel toate geniile au simplificat, au văzut totul şi au stat pe pământ. Omul terenului este superior tehnicianului de birou. Toate celulele vii sunt dinamizate şi integrate în tot. Forţele nu se dispersează şi toate eforturile se concentrează asupra unui singur obiectiv. După biruirea unuia, vine altul la rând şi întotdeauna se prezintă altele noi.

Acestea sunt însuşirile luptătorului pe care le-a selecţionat războiul. Cine nu le-a avut sau a fost incapabil să le aibe a plecat din mişcare. Cei care le-au avut şi-au cucerit drept de viaţă în mişcare. Iar ierarhia interioară a mişcării înafară de credinţă are drept criteriu însuşirile de mai sus.

În plus, Mişcarea legionară vine cu un comandament independent şi hotărît în actele lui şi cu o opinie publică legionară vigilentă şi severă în judecata ei. Comandamentul şi-a asumat toată răspunderea şi când comandă ştie cum reacţionează toate incheiteriile, iar ostaşii legionari sunt până la absurd însufleţiţi de unitate şi se înfrec în a face răt mai mult bine şi a se devota cât mai mult causei. Cu toate pierderile grele sunt încă în mişcare căpeteniile crescute la şcoala căpeteniilor mari astăzi martiri. Şi chiar dacă trupele sunt noi, nu este nici-o înşirliorare pentrucă întotdeauna trupa valorează cât valorează comandantul.

TEZAUR NAŢIONAL DE REFORME

Până acum neamul nostru a fost condus de o pătură suprapusă, înstrăinată şi degenerată. O clasă lipsită complect de generozitate şi al-

(Continuare în pag. IV-a)

Avem o credinţă

Peste miile de morminte ale martirilor noştri, strigăm Neamului îndurerat cu strămoşi viteji şi fără nume : AVEM O CREDINŢA!

Cu această Poporul românesc începe o nouă epocă a istoriei sale: EPOCA LEGIONARA.

De-acum vremea noastră e vreme de luptă. Luptă titanică pentru biruinţa cea mare a neamului.

Calea cea nouă va fi calea jertfei.

Sufletul nou e cât un munte.

Omul nou e legionar.

Viaţa nouă e viaţa aspră, iar Neamul cu această credinţă va lupta până la moarte şi va învinge.

SA CREDEM ŞI SA LUPTAM.

Lucian Pomponiu

Eri ca şi azi, legionarii au crezut

Redactorii noştri în veci

Mihail Polihroniade
Nicolae Totu
Bănică Dobre
Traian Clime
Valeriu Cârdu
Virgil Rădulescu
Al. Cristian Tell
Sergiu Florescu

La 27 Iunie 1937, la împlinirea a zece ani dela întemeierea Legiunii, Buna Vestire a scos un număr special.

Din cei care au scris în acel număr: Căpitanul, Generalul Cantacuzino, Ion Banea, Nae Ionescu, Mihail Polihroniade, Valeriu Cârdu, Victor Găroineanu, Virgil Rădulescu, Neculai Totu, Traian Cotigă, Bănică Dobre, au căzut luptând.

Alţii din cei ce ne-au încredinţat atunci scrisul lor au trecut prin prigoană.

Gândul lor este şi astăzi viu şi actual. El este cea mai bună prefaţă la lupta de acum. Dăm aici părţi din scrisul lor.

Legiunea în viaţa României

Oamenii ce au pornit la luptă acum zece ani în jurul Căpitanului au constituit germenele sănătos, sufletul curat şi tare al mişcării noastre.

Aveau aceşti oameni toate virtuţile sufleteşti cerute marilor învingători. Aveau credinţă în Dumnezeu, erau stăpâniţi de ceeace Moţa numea atât de frumos «duhul marilor rupturi», purtau cu ei un capital de durere, de jertfă, de suferinţă în slujba unui ideal.

Aşa se clădeşte o lume nouă, cu lacrămi, cu suferinţă, cu dureri în trup şi renunţări în suflet. La temelia fiecărei noui epoci de istorie stă o mare durere. Legenda meşterului Manole îşi are tâlcul ei verificat istoriceşte.

Era firesc ca asemenea oameni, trecuţi printr'o atare şcoală, prin atâtea încercări, să creadă că nimic lumesc nu se poate înfăptui, decât clădind pe suflete zănatoase, pe un om nou. Aci stă prima noutate adusă de Legiune în viaţa românească. Într'o lume în care se preţuia exclusiv puterea minţii, inteligenţa şi nu numai în sens creator, ci în sens de şmecherie, să pui accentul pe curăţenie sufletească, pe dârzenie, pe renunţare de sine, pe eroism, pe jertfă, pe caracter. Se încerca deci o inversare a atitudini pe care o avusesem cu toţii în faţa vieţii, se trecea dela intelectual la moral tinzând spre spiritual.

Din această împletire de credinţă în Dumnezeu, cu pasiune a jertfei, cu frenezie a renunţării, cu dârzenia de luptător, cu cultul eroismului a ieşit fizionomia curioasă unică a Legiunii noastre, acein de ordin luptător. Ca în evul mediu, al apărării credinţei, crucea şi spada sunt emblemele mişcării legionare.

Fireşte că o asemenea structură spirituală a impus în toate domeniile de activitate ale organizaţiei — politic, organizator, educativ, social — un caracter specific.

În domeniul politic, Legiunea a duce în viaţa publică românească o tendinţă de aspră moralizare a vieţii publice.

Formula pedepsa cu moartea pentru fraudatorii banului public, care astăzi circulă peste tot, de mişcarea legionară e lansată. Şi această tendinţă de moralizare, de demnitate, de transplantare a virtuţilor ostăşeşti în viaţa publică, nu se rezumă la probleme materiale, ci se ridică până la

cele mai grave probleme de viaţă naţională.

Aceiaşi atitudine, fără şovăiri şi fără reticenţe, pe planul politicei externe. Legiunea a fost prima organizaţie care dela începutul — 1932 — 1933— s'a arătat total ostilă politicii titulescience, socotind-o nu numai primejdioasă şi contrară intereselor ţării ci şi imorală, prin faptul că ne împingea în braţele satanismului bolşevic. Astăzi cea mai mare parte din lumea românească — şi chiar din lumea politică — împărtăşeşte convingerile noastre în materie de politică externă.

Dar dacă Legiunea s'ar fi mărginit să predice necesitatea omului nou şi să proclame în politica internă nevoia unei moralizări a vieţii publice iar în politica externă stringenţa unui realism naţional antibolşevic, cu alte cuvinte dacă s'ar fi mărginit să ufişeze ideaturi — chiar idealuri noui şi nobile — încă n'ar fi însemnat mult în viaţa României. Ceeace însă e esenţial, e că mişcarea legionară şi-a trăit idealurile, şi le-a realizat în instituţii proprii, a creat omul nou în cuib, în tabăra de muncă, pe front.

Mâncând din greu, cot la cot, profesorul universitar cu ţăranul, studentul cu lucrătorul, preotul cu meseriaşul, scriitorul cu inginerul; Muntean cu Ardelean, Maramureşean cu Basarabean. Bucovinean cu Oltean, legionarii învăţau alte două lucruri: că frăţia entuziastă a Legiunei topeşte în oţeliu comunitate de dragoste alături clasele sociale cât şi regiunile istorice.

În sânul tineretului crescut în cuiburi a dispărut şi ura de clasă şi regionalismul. Toţi suntem un singur suflu, o singură familie; toţi avem acelaşi ideal; toţi iubim şi ascultăm acelaş Căpitan.

Pornind de unde a pornit, predicând ce a predicat, crescând în cuiburi şi era firesc ca mişcarea legionară să ajungă la ultima problemă.

«A scrie frumos, a vorbi curgător, a lupta, a fi credincios» — spunea odată Căpitanul — «e bine pentru un legionar, dar e absolut insuficient dacă în acelaş timp nu şi-a fixat atitudinea

dacă nu ştie s'o privească în faţă lucid şi s'o accepte fără teamă.

Şi bine, mişcarea noastră a ajuns şi la această fază ultimă. Aminţiţi-vă cuvintele din testamentul lui Moţa.

Fireşte noi, cei care am rămas n'avem nici sfinţenia lui Moţa nici curajul lui Vasile Marin. Erou nu se naşte şi nu devine oricine!

Cred că mă pot opri aci.

De va fi să izbândim sau de vom cădea putem fi de pe acum siguri că am îmbogăţit sufletul şi viaţa Românei, că i-am dat idealuri, că i-am lăsat instituţii, că i-am crescut oameni pe care se va putea oricând întemeia.

Cu un asemenea trecut, putem să înfruntăm fără teamă prezentul şi să privim senin viitorul.

Mihail Polihroniade

Cu ce oameni?

S'a întrebat cineva ce ar face un primministru, ferm hotărît să realizeze cel mai perfect program, cu oameni învechiţi în rele?

Ce ar putea face cu funcţionarul învăţat cu mita, care ne ascultă şi fură, cu colaboratorii politici care, fiecare se crede mai deştept ca şeful şi în drept să-i discute şi să-i schimbe ordinele, să calce legea în favorul lui şi a lor lui, cu parlamentari care fac trafic de influenţă şi când nu-i satisfaci în potlogării îţi fac mizerii şi te dau peste cap? Ce ar putea face cu răspunderile ce trebuesc întronate, când cei în drept să le stabilească sunt înfeodaţi partidelor de jaf şi'n cea mai mare parte venali, când, primministru fiind, dai în judecată pe prevaricatori şi cei chemaţi să sancţioneze îi scot basma curată, ca pe Dorel şi Boilă şi Popovici?

Şi nu mai pun întrebarea cu cine s'ar putea cuceri puterea pentru a realiza o nouă formă economică, mai bună şi mai morală, ci o altă întrebare: Să vie mâine puterea, dictatorială chiar cu cine s'ar face guvernare, şi prin cine s'ar birui imoralitatea care ne bântue şi ne macină, care ne-ar reduce la neant cele mai bune legi, în dosul conducătorului, sub nasul lui, cumpărând organe de control şi sancţiune, toate venale azi?

Cum, nu-şi dă nimeni seama că la origina mizeriei de azi stă o imensă ticăloşie morală, că la temelia oricărei îndreptări oricât de mici, dar durabile stă rezolvarea unor probleme de moralitate şi corectitudine socială?

Nu-şi dă nimeni seama că, pentru a realiza cât decât în orice domeniu, — economic sau social, — *ne trebue o nouă disciplină morală?* Că fără aceasta totul e vorbărie fără efect, ori hârtie şi energie stricate pe de geaba? Şi nu-şi dă nimeni seama, că în ţara românească aici e cea mai grea problemă, că ea trebue mai întâi rezolvată?

Nu-şi dă nimeni seama că în Germania sau în Italia problema aceasta nu se punea, sau în niciun caz cu această acuitate cu care se pune la noi?

Nu vede nimeni că tocmai deaceea e mare acţiunea generaţiei verzi şi că acel care o comandă e singurul cap politic, care nu numai că a pus problema cum trebue, dar a şi ajuns, fără nici un ajutor şi înţelegere din partea noastră, a celor curaţi şi buni pornind dintr'un mănunchi de sase-şapte tineri la o organizare formidabilă azi şi, din zi în zi, mai coordonată şi mai tare?

Dan Rădulescu
27 Iunie 1937

— Legiunea vrea să trezească la luptă toate energiile creatoare ale Neamului.
— Legiunea vrea să clădească din suflete tari şi braţe vânjoase o Ţară puternică, o Românie nouă.
(C. Z. Codreanu: Carticica şefului de cuib)

Dacă vreţi să fiţi cu adevărat Buna Vestire, bine-vestiţi, fără teamă că veţi putea fi desminţiţi, în toată ţara, în toată lumea:
„Biruinţa Legionară"
Corneliu Z. Codreanu

Până şi lutul care întruchipa pe Căpitan n'a fost cruţat de prigoană. Până şi umbra Căpitanului era urmărită. Deaccia, într'o noapte, cu prilejul unei percheziţii, bustul Căpitanului, executat de camaradul ing. Marius Bulgăreanu a fost barbar sfărâmat de agenţii plătiţi să urmărească pe legionari.

Credem şi de aceia învingem!

(Continuare din pag. III-a)

turism faţă de naţiune, o clasă parazitară care a abdicat dela menirea ei de a veghia la destinele colective. Deaccea, a fost firesc ca aportul şi agitaţia acestei pături să nu servească naţia şi să nu construiască.

Mişcarea legionară este însă cu totul altceva. Ea tăşneşte vijelios ca o dorinţă de viaţă din adâncurile naţiei şi din toate celulele ei vii. Ea vine organic de jos în sus şi este însăşi naţia. Ea aduce nu numai căpetenii rasiale şi sufleteşti, dar mai aduce drept hrană sentimente şi idealuri care până acum au zăcut ascunse în interiorul naţiei iar astăzi scoase la lumină se vor exprima şi înfăptui ca reforme. Nici cel mai abil tehnician, nici eca mai bogată competenţă nu ar putea realiza de sus în jos acest tezaur naţional de reforme. Ele nu sunt improvizate ci sunt simţite şi gândite de sufletul naţiunei într'un lung trecut. Şi orice lucru serios cere o preparaţie de gândire, iar când afectivul naţional îl mână, acest lucru iese desăvârşit. Pentrucă să nu uităm că niciodată instinctul naţional nu ne-a înşelat şi totul valorează numai în măsura în care serveşte naţiunea şi destinele ei.

BĂTALIA PENTRU REFACEREA ŢĂRII

Conducătorul Statului Român dă mâine semnalul de refacere al Ţării.

Mişcarea Legionară răspunde cu însuşiri şi căpetenii pe care le-a selecţionat 13 ani de neîncetat război.

Refacerea Ţării este prima bătălie mare pentru care Căpitanul a creat Mişcarea Legionară.

Mişcarea Legionară n'a fost învinsă. A dat multe bătălii, a avut pierderi grele, dar n'a fost învinsă pentrucă niciodată n'a depus armele şi niciodată în sufletul ei nu s'a considerat învinsă. Trântită la pământ, cu genunchiul în piept, plină de răni sângerânde, lăsând morţi nenumăraţi în urmă, mereu s'a reînălţat de fiecare dată mai tare.

SAMANTA CREDINTEI

Oare ce sămânţă a pus Dumnezeu pe pământul românesc de a încolţit o aşa mărcaţă mişcare şi au crescut aşa măreţe roade?

Ca o ultimă încercare Dumnezeu a dat sufletului românesc o sămânţă cu nesfârşite puteri, anume sămânţa credinţei. Prin credinţă legionarul este capabil de a idealiza şi de a se devota. Legionarul este bărbatul cu un ideal şi cu o misiune.

Mişcarea Legionară biruie pentrucă toate celulele ei sunt vii şi tind la desăvârşire.

Mişcarea Legionară biruie pentrucă are un comandament viteaz şi o elită a războiului.

Mişcarea Legionară biruie pentrucă vine din adâncuri şi este însăşi neamul.

Mişcarea Legionară biruie pentrucă crede în datorie, în Neam şi în Dumnezeul ce ne ocroteşte.

Credinţa ne dă nesfârşite puteri şi ne cucereşte Biruinţa.

SUB SEMNUL ARHANGHELULUI

Dintre toate mişcările cari, dela războiu încoace — pentru a nu vorbi decât în strictă contemporaneitate, — au încercat să organizeze destinele naţiei noastre, nici una nu s'a aşezat mai sigur în matca istoriei românilor, ca cea a tinerilor cari stau sub ocrotirea Arhanghelului cu sabia de foc.

Este adevărat că ei au avut norocul să se ridice la viaţă comunităţi în momentul UNIC în care structura istoriei coincide în aşa grad cu genul rasei noastre, încât o deajuns să fii cu adevărat român pentru ca gestul tău să crească perspective imperiale. Dar când te gândeşti că atâtea aşezări şi formaţiuni politice — cu o tradiţie «mare» şi cu o experienţă «bogată» — şi-au ratat misiunea lor revoluţionară şi s'au împotmolit repede în apele stătute cari nu dau decât cel mult o perspectivă de broască, trebue să începi a înţelege că gestul rodnic al tânărului, dar pentru asta nu mai puţin hărnaţului lor căpitan trece dincolo de îndemânare sau talent şi devine răsfrângerea singură a unui destin.

Trebue să spun aci şi astăzi celor de vârsta mea — şi dacă îmi e îngăduit şi celor mai bătrâni decât mine — CA PANA ACUM MIŞCAREA ACEASTA NU A GREŞIT NICIODATA.

Destul, — ca să ne facă să înţelegem că pe tinerii aceştia, cari merg chiuind în luptă şi în moarte, nimic nu-i va abate din drumul lor; nici violenţa, nici trădarea; nici linguşirea, nici corupţia; nici ademenirea, nici prigoana. Căci nu merg drumul lor, el drumul naţiei, care e al mântuirii, pentrucă pe el străjuieşte Dumnezeu.

Iar celor mai îndărătnici le voiu spune: că a trecut momentul în care adeziunea noastră putea să însemne îsbândă, şi împotrivirea noastră înfrângere. De întâlnirea noastră cu tinereţea legionară nu mai atârnă astăzi decât bucuria de a fi văzut din vreme «lumina cea adevărată», — şi.. un apus fără fulgere.

Căci încă odată: victoria legionară înaintează ca o necesitate de destin,

Iar a te împotrivi ei înseamnă a lua istoria în răspăr.

Nae Ionescu

Râul Legionar

Legiunea noastră, asemenea unui pârâu curat de munte, vijelios şi rece, a biruit toate piedicile. A şerpuit frumos pe după stânci, a intrat în canaluri subpământene, a măturat cu asprime digurile care i-au fost aşezate în cale, urmându-şi pe deasupra tuturor obstacolelor, cursul său firesc spre mare, adică spre Biruinţă.

Astăzi pârâul legionar, pornit din creştet de munte, e Dunăre! Dunăre mare, al cărei curs nimeni nu-l mai poate nici abate din albia lui şi nici stăvili.

In acest marş spre viitor, apele legionare de multe ori au măturat din calea lor pe acela care în mod diavolesc au căutat să le nimicească, împrăştindu-le.

Şi tot la fel, în acest curs de zece ani, când nevoia şi păcatele noastre erau aşa de mari încât nu se puteau şterge şi îndrepta decât prin preţ de viaţă şi jertfă. Legiunea şi-a dăruit pe cei mai aleşi soldaţi ai săi. A jertfit! Măsura credinţei legionare a fost jertfa. Biruinţa acestei credinţe stă numai şi numai în puterea de jertfă.

Simbol desăvârşit al jertfei legionare, conştiente şi voluntare, este martirul şi eroul dela Majadahonda, Ion Moţa, şi camaradul său Vasile Marin.

Dacă nu ar fi în aceşti zece ani decât fapta de jertfă a lor, şi atunci ei sunt atât de plini încât se vor revărsa cu prisosinţă peste cei următori, cât va trăi Istoria românească.

Ideia legionară dacă nu ar fi dat decât monumentul de credinţă până la transfigurare al lui Ionel Moţa, şi ca este sortită să învingă şi să strălucească. Căci el este etalonul cel mai mare şi cel mai curat al posibilităţii omeneşti de a trăi şi a muri, în dăruire pentru Dumnezeu şi pentru neam.

Ion Banea

Frăţiile de Cruce

Legiunea a înţeles întotdeauna că biruinţa definitivă şi păstrarea ei pe linia de înaltă ţinută nu pot fi asigurate decât prin tineret.

Chiar Căpitanul a repetat în nenumărate rânduri că «Cei cari vin vor fi mai buni decât noi». De aici a pornit şi acea preocupare atentă faţă de copiii care se simţeau atraşi sufleteşte de Legiune.

Iar ultima prigoană a constituit un examen uriaş pentru Frăţiile de Cruce: legionarii proveniţi din frăţii au ştiut să suporte mai bine schingiuirile şi au murit senini, cu fruntea sus, convinşi fără şovăire, de biruinţă; fraţii de cruce, de asemenea, au lucrat în prigoană mai mult decât s'a nădăjduit din partea lor. Au făcut legături între cei mari, au colportat imprimate, au luat parte la recente acţiuni primejdioase pe care istoria viitoare a Legiunii le va aşeza la locul cuvenit.

Şi aceste de vitejie legionară ale fraţilor de cruce n'au rămas nepedepsite de oamenii crimei.

Copiii au fost ridicaţi de pe băncile şcoalei şi duşi la prefecturile de poliţie sau de-a-dreptul la puşcărie. Denunţaţi de directori sau de profesori, care mai sunt şi acum directori şi profesori, fraţii de cruce au adăugat nevinovate morminte la jertfele pe care le cerea biruinţa legionară.

Au murit cu cugetul drept şi cu sufletul curat, având în inimi pe Căpitanul, alături de care Băduţa Istrate, trecut şi el în lumea de glorie a morţii legionare, îi mângâia, făcându-le semn să vină mai repede, ca să scape de suferinţă.

Sămânţa cea bună aruncată în inimile copiilor a rodit însutit şi înmiit.

Viitorul cel mai apropiat, caşi cel pe care noi nu-l vom vedea decât de dincolo, şi-a pus trainică temelie legionară în suflete curate.

S'au abătut asupra copiilor noştri vifornite mai crunte decât ce-

le care au spălţăit pe cei mari. Fiindcă oamenii întunericului au vrut să le fure sufletul şi să li-l vândă lui satan.

De pe muntele chinurilor lor, se uită în vale spre oamenii mâncătorilor şi-i iartă. Şi iartă că sunt bătrâni şi n'au ştiut ce-au făcut.

Şi iartă fiindcă nici altădată nu-i urâseră.

Cel ce cunoaşte adevărul nu-l pedepseşte şi nici nu-l urăşte pe cel în rătăcire. Din contră. Caută să-l îndrepte şi mai vârtos îl iubeşte.

Virgil Papescu

Cele zece porunci legionare

1. Nu crede în nici un fel de informaţii, de veşti de păreri despre mişcarea legionară, citite în orice foaie ar fi, chiar dacă pare a fi naţionalistă, sau şoptită la ureche de agenţi, sau chiar de oameni de treabă.

Legionarul nu crede decât în ordinul şi cuvântul şefului său.

Dacă acest cuvânt nu vine, înseamnă că nimic nu este schimbat şi că legionarul îşi merge în linişte drumul său înainte.

2. Dă-ţi seama bine pe cine ai în faţă, şi cântăreşte-l cum trebue şi când este un inamic, care vrea să te înşele şi când este un prieten prost, pe care l-a înşelat mai înainte un inamic.

3. Păzeşte-te ca de o mare nenorocire de omul străin, care te îndeamnă să faci ceva. El are un interes şi voeşte sau să-şi facă interesul prin tine, sau să te compromită în faţa celorlalţi legionari.

Legionarul acţionează din ordin, sau iniţiativa sa proprie.

Dacă vrea cineva să te ademenească sau să te cumpere: scuipă-l în ochi. Legionarii nu sunt nici proşti nici de vânzare.

5. Fugi de cei ce voesc să-ţi facă cadouri. Nu primi nimic.

6. Depărtează-te de cei ce te linguşesc şi te laudă.

7. Unde sunteţi numai trei legionari, trăiţi ca fraţii între voi. Unire, unire şi iar unire.

Sacrifică tot, calcă-te pe tine în picioare cu toate poftele şi cu tot egoismul din tine pentru această unire. Ea Unitatea, ne va da biruinţa.

Cine este contra unităţii este contra biruinţii legionare.

8. Nu-ţi vorbi de rău camarazii. Nu-i părî. Nu şopti la ureche şi nu primi să ţi se şoptească.

9. Nu te speria dacă nu primeşti ordine, veşti, răspunsuri la scrisori; sau dacă ţi se pare că lupta stagnează nu te alarma, nu lua lucrurile în tragic, căci Dumnezeu este deasupra noastră şi şefii tăi cunosc drumul cel bun şi ştiu ce vor.

10. In singurătatea ta roagă-te lui Dumnezeu în numele morţilor noştri, pentru ca să ne ajute, să suferim toate loviturile până la capătul suferinţelor şi până la marea înviere şi biruinţă a Legiunii.

Corneliu Zelea Codreanu

puternic în biruinţa legionară!

Sensul legionarismului în veac

In ziua jubileului celei mai adânci şi celei mai originale mişcări politice pe care a cunoscut-o vrednica România, noi nu venim cu accente de entuziasm.

Comprimându-ne în chip voit orice alunecare spre admiraţie în faţa frumuseţilor cuprinse în viaţa de rece sau al Legionei, ne mărginim cu stricteţe la rolul nostru de cercetător doctrinar al problematicei naţionaliste.

Legionarismul s'a născut din climatul epocei, dar ca un desnodământ inevitabil a opt sprezece veacuri de istorie românească.

Cât adevăr este cuprins, în ideea că fiecare epocă îşi are — peste graniţele ţărilor — climatul ei, sufletul ei unitar a cărui afirmare constituie sensul şi frumuseţea fiecărui secol...

Naţiuni mari în lume sunt astăzi numai acelea cari au realizat topirea omului în neam şi încorporarea neamului într'un Stat purtător de idealuri.

Pretutindeni în lume învelişul de forme al Statului democratic se desface în bucăţi, pentru a lăsa loc naţiunii istorice, eresecută ierarhic, disciplinat cu o ordine naţională şi cu un şef.

Pentru noi, veacul nostru este veacul revoluţiei româneşti împotriva ficţiunilor universaliste ale revoluţiei franceze.

Acest veac chiamă în jocul partidelor putrede care sfâşie ţara, o armată politică, care să conducă naţiunea ca un partid unic şi totalitar.

Dacă noi n'am fi avut în embrion un asemenea partid, fruct al sufletului românesc, el ar fi trebuit să fie creat astăzi, ca o necesitate impusă de vreme.

Dar un asemenea partid există. Mişcarea legionară răspunde nu numai condiţiunilor formale şi technice de a reprezenta unitatea ţelului, convergenţa mijloacelor, ierarhia şi disciplina naţională. Ea întruneşte pe deasupra, marele merit de a încorpora autenticitatea românească.

Neamul nostru a trăit până la unirea din 1918 o viaţă de invalid. El nu s'a bucurat de sănătatea trupească, care pentru un popor începe abia cu constituirea lui într'un Stat unitar şi liber. Abia după unire el şi-a câştigat această condiţie elementară şi oarecum fizică a existenţei sale. Abia de atunci el a putut purcede la valorificarea lui supremă.

De aceia Unirea se cerea să fie însemnată în veac printr'o formidabilă explozie de putere, care să afirme personalitatea colectivă a neamului.

Dar până astăzi această explozie nu s'a produs.

Demonstraţiile de superioritate pe care trebuia s'o facem în faţa celorlalte neamuri ale lumii nu a început.

Legitimarea noastră ca Stat unitar şi liber printr'un efort de creaţiune, care să întrecă tot ce s'a împlinit până în ziua Unirii, nu s'a făcut.

Această explozie de putere, această demonstraţie de superioritate şi această înaltă legitimare vor fi opera legionarismului. Legionarismul trebue să fie — şi sunt toate semnele că poate fi — firul de apă, care trage după dânsul râul întreg.

Legiunea constitue un ordin de cavaleri, din acelea care păşesc în zile mari la avangarda istoriei.

Prin instinct, prin jertfă şi prin depersonalizarea omului, legionarismul întruneşte darurí şi forţe, care n'au mai fost întrunite până astăzi de sufletul românesc colectiv.

Ei este destul de dur pentru a roade şi destul de ascuţit pentru a despica clădirea lumii vechi.

Legionarismul nu poate fi învins, nici oprit în cale.

Istoria nu şi-a întors niciodată earul în drum.

27 Iunie 1937. **MIHAIL MANOILESCU**

Flămânzi, săraci, dar tari în credinţă am cucerit sufletele cele alese ale neamului.

NECULAI TOTU

Viaţa morţilor

Un singur drum în viaţă duce undeva — simţim că duce undeva: drumul Bisericii. Toate celelalte căi ale vieţii nu duc nicăieri.

Şi cum ar putea să meargă undeva, când fiecare om merge unde-i... place, în altă parte decât merge semenul său?

Asta e lumea de azi — lumea românească şi lumea europeană de azi: lumea individului. Începe cu individul şi — ce e mai trist — se termină cu dânsul.

Lumea legionară stă pe alte coordonate de viaţă. Aici nimic nu începe şi nimic nu sfârşeşte cu individul.

Legiunea s'a aşezat, în istorie pe drumul Bisericii. Şi deaceea Legiunea va ajunge undeva.

Biserica ne învaţă că, prin moarte, oamenii nu pier. Ei îşi continuă şi după moarte un drum, care e al lor, al destinului lor, aşa cum îl priveghează Dumnezeu întru împlinirea armonioasă a destinului celui mare care e mântuirea oamenilor în Dumnezeu.

Biserica îi poartă pe toţi oamenii pe acelaş drum. Îi face solidari pe calea aceluiaş destin. Şi în acelaş timp le deschide în faţă singurul drum cu perspective de veşnicie: drumul către Dumnezeu.

Atunci când toate directivele istoriei se frâng şi devin contradictorii, un singur drum rămâne statornic pe o năzuinţă milenară: drumul Bisericii. Acolo, morţii cu vii stau unii lângă alţii, umăr la umăr, pe acelaş efort spre Mântuirea unică.

Şi toate celelalte fragmente din viaţa noastră istorică tind să capete caracter de statornicie, de durată şi să capete deci sens, în măsura în care ele se alipesc acestui drum. Altfel rămân gratuităţi triste în istorie. Nu mai au continuitate, nu mai rodesc, nu le mai reia nimeni pentru fructificare în istorie. Oricât ar fi de grandioase. Cine mai poate relua în istorie activitatea demiurgică a lui Napoleon? Şi pentru ce ar mai relua-o?

Pe când activitatea în istorie a lui Ştefan cel Mare poate fi reluată. Şi vă daţi seama cu ce minunate perspective de fructificare! Pentrucă Ştefan cel Mare şi ai lui au fost pe drumul unui destin care venia până la el şi trece după dânsul, adică drumului comunităţii de oameni din care făceau parte. A unor oameni care şi înainte şi după ei cu năzuit spre acelaş lumină ca şi dânsul: mântuirea românească în faţa lui Dumnezeu.

Pe această cale spirituală nu există moarte. Oamenii trec unii după alţii pentrucă aşa cere istoria, care trebue să fie şi ea o condiţionare a Mântuirii. Dar oamenii rămân şi după moarte. Şi sufletele sunt solidare în faţa aceluiaş destin.

Prin moarte nu piere nimeni. Ci numai îşi duce soarta mai departe. În acelaş efort cu sufletele cari au acelaş destin şi aceiaş năzuinţă: pentru noi, mântuirea românească în faţa lui Dumnezeu.

Dinainte, de mii de ani şi dela Ştefan cel Mare, până la Horia şi la Moţa şi până la ultimul legionar care se va jertfi pentru această mântuire românească, nu este decât un destin, o oaste, o biruinţă.

Victor P. Gârcineanu

Nu ne plecăm, nici nu ne frângem!

Aducerile aminte poartă, prin ele înşile, uitarea. Chiar numai trecătoare.

Căci a-ţi reaminti înseamnă a fi uitat cândva. Iar noi nu am uitat nimic.

Întâmplările trecute le trăim şi azi ca şi ieri, în aceeaş actualitate şi cu aceeaş tărie.

Noi nu avem amintiri.

Purtăm cu noi tezaur sfânt, şi bucuriile şi durerile.

Nu plângem, nici nu ne plângem.

Nu ne plecăm, nici nu ne frângem.

Infrângem!

TRAIAN COTIGA

Voinţa de a trăi românește

Ceeace constitue, caracteristica dominantă a generaţiei noastre este o voinţă vitoroasă de a trăi românește, voinţa inflexibilă de a promova românismul în comunitatea românească. Pentru prima dată, în Istoria românească, o promoţie a naţiei noastre trăieşte conştient şi tenace substanţa şi destinul românesc. Exemplele sporadice, sau curentele de idei din trecut, sau chiar eroismul militar mai recent nu se pot compara, sub acest raport, fenomenului legionar. Aci, o generaţie întreagă accentuiez, ieşită din straturile adânci ale naţiei, trăieşte dinăuntru şi de sine, organic, destinul naţiei.

Voinţa de a trăi românește depăşeşte voinţa de a gândi românește. Prima angajează viaţa individuală într'o luptă, care de multe ori sfârşeşte prin sacrificiul propriu; în cazul al doilea, riscul poate fi, cel mult, un... esec literar postum. Îndărjirea de a trăi românește implică aşi astăzi şi, în deosebi, implica eri, în epoca aberaţiei internaţionaliste, conflictul inegal cu generaţiile anterioare, cu o mentalitate înrădăcinată cu un stat, care nu-şi justifică nici o aderenţă naţională.

Viaţa românească în ţara românească, o viaţă trăită masiv, eficient a dat multe de lucru lumei româneşti emasculate şi virusului străin infiltrat în trupul ei. A fost o luptă a cărei istorie necenzurată va zgudui generaţiile viitoare. O luptă pe multe fronturi, cu arme ascunse şi redutabile, de o parte, cu credinţă, entuziasm, lealitate şi dăruire totală, de alta.

O lume îşi apără fiinţa; o alta şi-o afirmă cu voinţă de fier.

A voi să trăeşti românește astăzi, deşi defetismul a cuprins clanul duşmanilor înăscuţi şi acelor famaţi, este încă un croic curaj în ţara prea românească din umbra Carpaţilor.

Este totuşi posibil, — se ştie astăzi că este posibil.

Potenţialul imens de vitalitate românească al generaţiei, care şi-a luat sarcina românizării totale a vieţii de la Dunăre, ne justifică certitudinea că, ceeace atăţia ani a fost iluzionism şi prăbuşeşte când drumul ei nu mai este cel firesc.

Un bolnav din secolul douăzeci nu poţi să-l tratezi cu leacuri din secolul al şaptesprezecelea.

Fluxul istoriei — premeneşte totul — nerămânând decât valorile care şi-au căpătat gradul de veşnicie.

Fiecare epocă cu psihologia ei, sau mai bine zis cu viaţa ei interioară şi cu manifestările ei.

În ceasul de faţă, când se prăbuşeşte o lume şi se înalţă alta, acest neam românesc nu mai poate fi însănătoşit decât cu infuzia puternică a duhului legionar. Dar când se pogoară duhul, se face linişte.

Lumea legionară este o lume a liniştei. Noi nu suntem democraţi. S'a vorbit destul despre drepturile omului, despre libertate, etc., acum a venit vremea să se vorbească şi de om.

A vorbi de om, în lumea noastră, înseamnă a te ruga şi a munci.

E apropae dramatic să vezi câtă ignoranţă năvăleşte peste tine, crezând că îţi face bine. Ce vor aceşti oameni? Să ne discute, să ne laude, să ne dea afaturi, să facă din noi eroi şi martiri?! Nu. Aceşti oameni vor pur şi simplu să ne ucidă. Răspândesc cu disperare o atmosferă, în care nu a trăit legionarul, care nu-i poate face bine şi atentează la liniştea lui, liniştea de care avem astăzi nevoie ca de Dumnezeu.

Oamenii cari eri au glorificat crima, astăzi pe aceleaşi coloane glorifică jertfa.

Oare nu au fost aceeaşi oameni, cari eri ne înfierau în conferinţe publice, şedinţe solemne, la radio şi prin toată puzderia de foi şi foiţe, cari apar şi azi, nu ştiu cu ce rost şi raţiune?!

Astăzi vor să întrebuinţeze aceleaşi mijloace ca să ne laude — să ne spună că sunt cu noi, etc...

Iată că nouă nu ne trebue nici şedinţe publice, nici radio şi mai cu seamă nu ne trebue acea puzderie de ziare.

Cetăţeanul nostru cumpăra până eri — cumpără şi azi — o fiţuică de un leu şi îşi face educaţie. Educaţia naţionalâ şi creştină, atât cât îi trebue ca să doarmă liniştit o eternitate.

Cetăţeanul vrea să doarmă şi acum, deaceea cumpără în continuu are fiţuica.

Dar somnul acesta este ceva care miroase a descompunere, a moarte.

Spre binele neamului acesta, noi vrem să trecem prin foc, tot ce mişcă în el.

Iubim liniştea. Din liniştea izvorăşte cântecul şi crediuţa. Numai în linişte gândul se înalţă către Dumnezeu şi eroii Patriei.

Deaceea cerem să se facă linişte. Cerem aceasta ca o condiţie a vieţii noastre.

După moartea glorioasă a lui Moţa — Marin, Căpitanul rosmanda cuibului clipe de l'ere. Morgea până acolo, încât spunea că o şedinţă care se deschide şi ţine 15 minute de tăcere, e o şedinţă perfectă.

Contopirea noastră cu cerul se face în tăcere.

Ne aşteaptă câmpurile ţării. Şi să se cutremure doar acela al cărui răni nu sunt vindecate — şi trebue să mai aştepte încă ceasul mucenicii şi al jertfei pentru Patrie. Ceilalţi: rugăciune, tăcere şi muncă.

Iată sensul liniştii legionare.

17 Septembrie 1940.

Ion A. Bucur

SENSUL LINIŞTII

Nimic nu e mai neliniştitor decât o colectivitate care a renunţat la linişte.

In asemenea situaţie nu se poate face nimic. Colectivitatea este ca un organism uriaş care ascultă de anumite porunci, urmează anumite îmboldiri şi se prăbuşeşte când drumul ei nu mai este cel firesc.

Un bolnav din secolul douăzeci nu poţi să-l tratezi cu leacuri din secolul al şaptesprezecelea.

Fluxul istoriei — premeneşte totul — nerămânând decât valorile care şi-au căpătat gradul de veşnicie.

Fiecare epocă cu psihologia ei, sau mai bine zis cu viaţa ei interioară şi cu manifestările ei.

In ceasul de faţă, când se prăbuşeşte o lume şi se înalţă alta, acest neam românesc nu mai poate fi însănătoşit decât cu infuzia puternică a duhului legionar. Dar când se pogoară duhul, se face linişte.

Lumea legionară este o lume a liniştei. Noi nu suntem democraţi. S'a vorbit destul despre drepturile omului, despre libertate, etc., acum a venit vremea să se vorbească şi de om.

A vorbi de om, în lumea noastră, înseamnă a te ruga şi a munci.

E apropae dramatic să vezi câtă ignoranţă năvăleşte peste tine, crezând că îţi face bine. Ce vor aceşti oameni? Să ne discute, să ne laude, să ne dea afaturi, să facă din noi eroi şi martiri?! Nu. Aceşti oameni vor pur şi simplu să ne ucidă. Răspândesc cu disperare o atmosferă, în care nu a trăit legionarul, care nu-i poate face bine şi atentează la liniştea lui, liniştea de care avem astăzi nevoie ca de Dumnezeu.

Oamenii cari eri au glorificat crima, astăzi pe aceleaşi coloane glorifică jertfa.

Oare nu au fost aceeaşi oameni, cari eri ne înfierau în conferinţe publice, şedinţe solemne, la radio şi prin toată puzderia de foi şi foiţe, cari apar şi azi, nu ştiu cu ce rost şi raţiune?!

Astăzi vor să întrebuinţeze aceleaşi mijloace ca să ne laude — să ne spună că sunt cu noi, etc...

Iată că nouă nu ne trebue nici şedinţe publice, nici radio şi mai cu seamă nu ne trebue acea puzderie de ziare.

Cetăţeanul nostru cumpăra până eri — cumpără şi azi — o fiţuică de un leu şi îşi face educaţie. Educaţia naţională şi creştină, atât cât îi trebue ca să doarmă liniştit o eternitate.

Cetăţeanul vrea să doarmă şi acum, deaceea cumpără în continuu are fiţuica.

Dar somnul acesta este ceva care miroase a descompunere, a moarte.

Spre binele neamului acesta, noi vrem să trecem prin foc, tot ce mişcă în el.

Iubim liniştea. Din linişte izvorăşte cântecul şi crediuţa. Numai în linişte gândul se înalţă către Dumnezeu şi eroii Patriei.

Deaceea cerem să se facă linişte. Cerem aceasta ca o condiţie a vieţii noastre.

După moartea glorioasă a lui Moţa — Marin, Căpitanul rosmanda cuibului clipe de l'ere. Morgea până acolo, încât spunea că o şedinţă care se deschide şi ţine 15 minute de tăcere, e o şedinţă perfectă.

Contopirea noastră cu cerul se face în tăcere.

Ne aşteaptă câmpurile ţării. Şi să se cutremure doar acela al cărui răni nu sunt vindecate — şi trebue să mai aştepte încă ceasul mucenicii şi al jertfei pentru Patrie. Ceilalţi: rugăciune, tăcere şi muncă.

Iată sensul liniştii legionare.

17 Septembrie 1940.

Ion A. Bucur

«Cu braţele suim în soare
Catapetesme pentru veac...

FĂCLII

In concepţia lumii legionare, lupta este un atribut care înobileşte şi justifică viaţa. Lupta — în latura ei de muncă — este ieşire din lumea trândăviei. In semnificaţie eroică, este abdicare din lăşitate şi intrare în dogma curajului, a dinamismului creator.

Etic judecată, — luptă este şi duce la jertfă. Prin jertfă, spre mântuire. Iată înţelesul spiritualităţii legionare; jertfa.

Atributul acesta schimbă, central, o concepţie, o lume. Şi zideşte, din faptă, altă lume.

Luptă — faptă — jertfă — răsplătire — înviere — mântuire: coordonatele mişcării legionare.

Aci, în aceste puncte de sprijin, zace cheia de biruinţă a unei contribuţii de viaţă, prin renunţarea la viaţă, pentru înseninarea sau sufletului românesc plin în eternul istoric, sub semnul Tarinii, Bisericii şi Crucii.

Jertfa este acceptată, în prealabil, de luptători. E o condiţie a legionarismului. Sub toate formele ei, jertfa este un nivelator, un cronometru, un regulator de conştiinţă.

O mulţumire cu sine înşuşi a omului care caută mântuirea.

O danie voluntară.

Voluntariatul jertfei, indică în veac, în istorie, preţul faptei legionare.

Se făptueşte, jertfind. Se jertfeşte în bucuria faptei.

Fapta şi jertfa: valorificarea în spiritual a vieţii, scoaterea ei de sub tirania poftelor biologice, reabilitarea vieţii.

Mărturisirea luptătorului în faptă, în jertfă: rugăciune.

Pentrucă mişcarea aceasta nouă, originală până în ultima ei fibră, pornită din tiparele originare româneşti pentru a le impune şi a le accentua în universal — deci nu pentru a le acomoda, pentru a le contopi, pentru a le pierde în universalitate — departe de a fi, în esenţa ei, de ordin politic, este o şcoală, o lume etică, un fenomen educativ, unic, o credinţă, o religie.

Rugăciune, am spus mai sus.

Şi, prin rugăciune, la reabilitarea vieţii omeneşti, la apropierea ei de Dumnezeu, la trecerea în veşnicie.

La nepotolita căutare a lui Dumnezeu, prin înfrângerea poftelor rădite în lut şi prin încestrarea sufletului cu atributele de stăpânire ale cerescului. Desprins din veacul pământului, prin rugăciune, omul trece, pe planul vieţii pământeşte, spre veacul care caută şi slujeşte Lumina Dumnezeirii, asigurându-şi un loc, dincolo de această trăire, în slava unde nu mai sunt veacuri numărate, în veşnicie.

Aceasta e legea jertfei.

Şi prin această danie de suflet şi viaţă, prin talantul acesta de contribuţie omul intră în sensul spiritual legionar.

Iar prin sensul legionar, desăvârşit, când se ajunge, omul, credem poate scăpa de nelinştile zonei demiurgice de care vorbia odată profesorul Nae Ionescu şi se poate realiza, dincolo de fiinţa lui pământeană, în binecuvântarea mântuirii.

Cu această spadă de vreri în mână, cu aceste icoane în suflet, au căzut, oridecâteori a trebuit, luptătorii aceste uriaşe mişcări, care a fost întemeiată de căpitan, nu pentru ea însăşi, nu pentru împlinirea ei în sens de scop unic, ci pentru a o prezenta ca instrument luptei pentru Dumnezeu şi Nafie.

Şi dacă au căzut aşa, renunţând voluntar la viaţă, la bucuriile vieţii, fără cârtire şi fără plângeri fii, fără bucuria mântuirii, înseamnă că şi-au depăşit tiparele firii omeneşti, s'au deslegat de tot ce este al pământului, pentru bucuria mântuirii.

Iată de ce ei, prin moarte, n'au săvârşit o viaţă. Ci au început, când cu moartea peste sensurile morţii obişnuite, o viaţă veşnică.

Şi de acolo, de sus, de unde sunt ocrotitori, se roagă pentru viaţa şi pentru plinirea faptelor noastre.

Viaţa lor a fost o rugăciune. Rugă le-a fost moartea. Şi tot rugăciune este prezenţa lor continuă în noi, dincolo de noi, peste noi şi deasupra visurilor noastre.

Ii simţim prezenţi. Îi auzim. Îi vedem.

Sunt lângă noi şi ne ocrotesc. Din moartea lor porneşte viaţa noastră.

Şi dacă Zidirorul lumii legionare face apelul: «Comandant al Bunei Vestiri, Ion Moţa, se răspunde:

— Present!

— Vasile Marin!

— Present!

Present, present, present!...

Cei ce au căzut şi n'au murit trăesc printre noi.

Ei sunt reprezentanţii noştri în faţa Cerului.

Noi suntem executorii rugăciunii lor, aci, pe pământ.

Şi 'n noi toţi, peste noi şi dincolo de noi, neamul acesta românesc, care-l caută pe Dumnezeu.

Şi-l va întâlni.

Purtând dania lăcrimilor noastre din Cer.

Valeriu Cârdu

Dragostea: cimentul mişcării legionare

Opt ani trăiţi sub comanda Căpitanului, mi-au dat putinţa să-l cunosc. Căpitanul nu are niciodată, nimic duleeaş, în raporturile cu legionarii. Este un comandant sever, respectat de toţi. Niciodată, însă, respectul nu a împins pe cineva la moarte. Şi legionarii, toţi, sunt gata să moară pentru el. Există, deci, dincolo de acest sentiment, un altul, mai puternic. Acela care ne îndeamnă să dărim mereu, tovărăşia lui. Să rupem toate legăturile cari ne-ar îndepărta de el. Şi să murim fericiţi în credinţa legionară. Sentimentul acesta cu cred că este dragostea. Dragostea care ne leagă, definitiv unii de alţii şi pe toţi împreună de Căpitan.

Intru aceasta cel care intră în legiune se transformă. Devine un om nou.

Viaţa lui are din momentul acela un alt curs. Şi ce ca mai mare măndrie, profesor universitar sau muncitor, o simte atunci când poate spune: «sunt legionar».

Deaceea poate legionarii, par oarecum ciudaţi, unora. Starea de spirit pe care o creează dragostea, nu poate fi înţeleasă decât de cei cari o trăesc.

Dincolo de numeroasele meschinării ale vieţii, dragostea aceasta dă vieţii noastre legionare un farmec, pentru care nici-o jertfă nu este prea mare.

Cine oare, în afară de Dumnezeu, va putea opri biruinţa ei?

Virgil Rădulescu

Nu-şi poate reproşa nimic

Generaţia aceasta ce-şi sărbătoreşte azi, în dumnezeeasca tăcere primu ei decadă de lupte şi de biruinţi. Eu să încere să creionez contural, atât cât mă ajută puterile, generaţia aceasta şi zic să încerc fiindcă de definit în întreaga ei mărinimie, în splendida lumină în care s'a aşezat în faţa lumii întregi, nici vorbă să fiu eu în măsura.

Un om, o mână de oameni mai apoi s'au prins de piept cu aşezarea de sute de ani a unei întregi lumi, încrezători, încercând s'o dărâme, s'o înlocuiască. Nu pot abuza de bunăvoinţa «Bunei Vestiri» şi fiind bine cunoscute nici nu este necesar, cred, să înşirui greşelile mai mult de cât mai puţin criminale ale lumii vechi, ci voiu căuta să schiţez, uşor, elegant, diagnosticul lumei vechi, azi în agonie.

Este greu de susţinut că lumea veche nu-şi are o frumoasă contribuţie la tot ce s'a făcut de locul lui» în ţara aceasta până acum, dar nu ştiu anume cu să-i svârl în sarcina, dacă nu tot acestei lumi şi mulţimea relelor ataţi de multe şi atâţi de mari, încât au dat spectacolul acesta alarmant. Eu cunosc oameni, şi mulţi, care s'au jertfit pentru aceastâ ţară, dar truda lor şi jertfa lor în afară de aceia că au făcut ceva bun, tot ceeace ochiul nostru vede construit: n'au putut nici în mică măsură să o-preasca cangrenarea sufletului neamului acesta şi năruirea lumii materiale. Ei azi recunosc public şi, vai, Doamne, îmi vin în minte cuvintele ultime ale unui lamentabile spovedanii a unui om din lumea veche în faţa unui proces al lumii lui, declaraţia unui erudit reprezentant al acestei lumi, profesorul universitar Dan Rădulescu, în procesul Ciulei: «Mi-e ruşine de generaţia mea».

Câteva alte declaraţii a unora dintre cei ce au fost excelenţe în repetate rânduri şi cari sfârşesc recunoscând că fac parte dintr'o lume a ruşinii; repun pe cititor uşor în faţa realităţii. Dar a nu-şi pleacă fruntea şi ruşinaţi nu încearcă măcar, purificarea, ci trufaş se menţin pe poziţie în luptă cu generaţia aceasta care repet, nu-şi poate reproşa nimic. Să stabilim deci nu are ce-şi reproşa generaţia aceasta în sânbătoare.

Neamul românesc era amenin- ţat în fiinţa lui materială cât şi micirea şi cu dezonorarea în fiinţa lui morală.

Alarmei date cu gând bun de generaţia tânără şi curată, i s'a răspuns cu o lovitură dată pe neaşteptate drept în frunte. De aci au urmat zi de zi şi în deosebi noaptea atacurile contra celor ce luptau să trecea-ţi sebi noapte cu noapte atacurile şcă din indolenţă Neamul şi astfel s'au îngroşat tot zi cu zi mai cu deosebire tot noaptea noapte două rânduri:

N'a fost nicicând şi nicicum insuficiente, nici chiar atunci când număra unul, fiindcă s'a luptat cu toţi. N'a fost niciodată, nici cum insuficiente, fiindcă i-a învins pe toţi cei ce s'au angajat în luptă cu ea. N'a fost huliganică fiindcă sufletul de om nou s'a plămădit prin frământarea ei şi în locul celui lemnes avem pe cel harnic, în locul celui laş pe cavaler, în locul celui fricos, pe viteaz, în locul celui nedemn pe cel plin de mândrie, şi pe unde a curs măcar strop din sângele ei, rod însutit şi înmiit pentru binele Neamului a rodit. N'a urât pe nimeni, nici chiar pe jidani. I-au urât şi-au răste, dealtfel deopotrivă ca pe toţi răii de orice seminţie ar fi şi nu pentru ulticava decât pentru cât sunt răi. Căci Naţiunea de azi este şi cea de eri, va fi de mâine şi pururi aceiaşi. Or noi am fost proverbiali milostivi cu cei ce ne exploatează azi şi în contra cărora luptăm atunci când aceştia şi cersiau la poarta noastră adăpost şi milă.

N'a fost iertătoare cu cei preeşi răi.

In scurte cuvinte generaţia aceasta închee bilanţul primei decade din lupte şi biruinţi naţionale nu are ce-şi reproşa, şi-a îndeplinit dumnezeeşte misiunea.

In fruntea frunturilor oştilor de camarazi rostesc, pentru propria mi conştiinţă şi pentru cei de-ai mei, formula ce ne unge ideal cu mine, şi ple sufletul de bucurie şi răplată: «Nu-mi este ruşine de trecutul generaţiei mele». Desfăceţi deci piepturile şi dogoreaşcă'n ele noui vifore de foc.

Bănică Dobre

Legionarii salutându-şi Comandantul!

Nicolae Gh. Comănescu

Piața Sft. Anton Nr. 22 (Hala de Flori)

Fierărie, Articole de menaj, Sticlărie, Porțelanuri, Olărie smălțuită, Borcane pentru conserve, Sobe de bucătărie, Mobilă pentru bucătărie.

SUCURSALE | Str. Șepcari Nr. 31-34 art. de menaj.
Șos. Mihai Bravu 19 (Obor) Magazin cu Mobile
Depozit Șos. Pantelimon 22

TELEFOANE | Magazin mobile 2-68-89
Centrala 4-17 74, 3-90-06
Fabrica 2-54-24
Depozit 2-42-15

E. WOLFF S. A. R.

FONDAT IN BUCUREȘTI IN ANUL 1877

ADMINISTRAȚIA ȘI FABRICA STR. Dr. ISTRATE No. 7 — TELEFON 5.19.66
CAZANE DE ABURI DE ORICE TIP
CONSTRUCȚIUNI DE FIER
PODURI RULANTE
REPARAȚIUNI DE MAȘINI
REZERVOARE
ARMAMENT

BIROU TECHNIC STR. BALACEANU No. 3—TELEFON 3.34.20
INCALZIRI CENTRALE
UZINE MARI DE ABURI IN CONLUCRARE CU BORSIG-BERLIN ȘI VEREINIGTE ECONOMISER WERKE
ELECTROCARE BLEICHERT
MAȘINI «KRUPP»

WOLFF-MAȘINI S.A.R.

BIROU DE REPREZENTANȚE ȘI DEPOZIT DE VANZARE
BUCUREȘTI, STR. BALACEANU No. 3 - TELEFON 3.34.20

MOTOARE «DEUTZ»
STRUNGURI ȘI AUTOMATE DE PRECIZIE
MAȘINI DE FREZAT-RABOTEZE
MAȘINI PENTRU PRELUCRAT LEMNUL
INSTALAȚII DE BUCATARII ȘI SPALATORII
MAȘINI ȘI CUPTOARE PENTRU BRUTARII

MACARALE ȘI TROLIURI
POMPE, VENTILATOARE
MAȘINI, UNELTE
ARMATURI PENTRU
CAZANE ȘI TOATE ARTICOLELE TECHNICE

Pânzărie, Manufactură
vinde sub orice concurență
MARIN IONESCU
STRADA PÂNZARI No. 10
En-Gros — En-Detail
București I — Telefon 3-59-66

CAMARAZI!
Cumpărați cămăși și centuri legionare de la magazinul
Dumitru Minciu
Calea Griviței 107
Lingerie și galanterie bărbătească.
Se confecționează și cu materialul clienților.

MOBILA DE CALITATE
ESTE CEA MAI EFTINA
Mobile Thöner S.A.R.
București, Calea Victoriei, 54 etaj
— Telefon 4.02.04 —

CAMARAZI!
SCOALA SUPERIOARA DE CROITORIE
Str. Virgiliu 22. Telefon 3.26.91
de sub Direcțiunea d-lui Ștefanache V. Toma
Anunță deschiderea cursurilor de croitorie — civilă, militară și de dame, pe ziua de 15 Octombrie 1940.
Cursurile vor fi diurne și serale.
Predate după cele mai moderne metode în arta croitoriei, de către Maestrul Profesor Gh. Petringenaru, reintors recent din străinătate.
Informațiuni și prospecte gratuite.
Pentru Legionarii încadrați 30 la sută reducere.

Magazinul
C. N. Dumitrescu
Str. Lipscani 68
Tel. 3-10-11

Anunță clientela că pentru Sezonul de Toamnă,
A primit mare asortiment de Stofe, Mătăsuri, Lenajuri etc.

„Typ"
CURĂȚĂ PLĂCUT ȘI BINE
Stomacul și Intestinele

GHEORGHE FUNDĂNESCU
DOROBANȚUL
STOFE FINE
STR. CAROL 66

Blănăria
DUMITRA IONESCU
Str. Colțet 60 Telef. 4.20.15

Reapare
„Gazeta Sporturilor"

Numai centrul „Ajutorului Legionar" poate da comunicate și circulări

Toate înștiințările și comunicate le «Ajutorului Legionar» publicate în ziarele «Buna Vestire» și Universul», precum și cele difuzate prin Radio, au caracterul de ordine pentru secțiile județene ale acestei instituții și trebuesc executate întocmai.

Numai centrul «Ajutorului Legionar» poate da comunicate și circulări, prin presă și radio, în legătură cu activitatea sa

«Ajutorul Legionar» primește multe scrisori prin care se oferă sume de bani, ce urmează a fi incasate la plata salariilor, pensiilor, etc. dela diverse instituții din Capitală sau provincie.

Se oferă deasemenea sumele subscrise și anulate recent de funcționarii publici, la împrumutul înzestrării, pe cari ar urma să le incaseze «Ajutorul Legionar», dela casieriile publice și la scadențele angajate inițial.

Mulțumim pentru toate aceste oferte generoase și comunicăm următoarele:

Pentru ca sumele donate să meargă până la ultimul leu acolo unde trebuie, «Ajutorul Legionar» nu are nici un buget de cheltuieli administrative. Personalul este redus la strictul necesar și munca prestată de el este gratuită.

Rugăm, de aceea, pe donatorii din categoriile de mai sus, să aibă bună voința de a-și face singuri incasările și a le depune la casieriile «Ajutorului Legionar», sau la «Ceccont 13. Le cerem un mic sacrificiu de timp și osteneală.

Pentru ajutorarea copiilor și orfanilor refugiați în țară, din teritoriile cedate, «Ajutorul Legionar», înțelege să contribuie și cu cărți de școală, chiar acum, la începerea anului școlar.

In acest scop se face un călduros apel la librării și societățile românești și creștine de editură școlară.

Se primesc tot felul de manuale în uz și alcătuite după programele analitice.

Deasemenea, rechizite școlare de toate felurile.

La cerere, «Ajutorul Legionar» le poate ridica dela domiciliul donatorilor. Înștiințări telefonice: 2.40.00 interior 16, Str. Roma 62-34.

Informațiuni legionare

Toți legionarii din cuiburile și familiile grupului «Răzleți basarabeni», vor fi prezenți azi ora 17 fix la «Muzeul satului» — Arcul de triumf — în cămăși verzi.

*

Corpul muncitoresc legionar

SECȚIA CINEMATOGRAFICĂ

ORDIN

Toți camarazii și prietenii cunoscători ai jocului românesc precum și cei cari doresc să învețe aceste jocuri se vor prezenta la sediul Corpului Muncitoresc Legionar, Secția Cinematografică din Strada Romei No. 32—34 în fiecare zi între orele 18—19½ la camaradul Ion David, șeful cuibului «Ciocârlia».

Șeful Secției Cinematografice
HORIA IGIROȘIANU

*

Corpul Frăților de Cruce comunică:

Șefii de grupuri F. D. C. din toată țara se vor prezenta la București, Duminică 6 Octombrie, cu efectivul întreg al tuturor unităților în cămăși verzi.

Vor veni și absolvenții F. D. C.

Pentru transportul cu trenurile speciale se vor lua legătura cu șeful organizației județene.

La sosirea în gară vor primi ordin prin delegații comandamentului F. D. C.

*

Camaradul instructor legionar prof. Ion Mărie a fost numit — prin decizie ministerială — președinte al Asociației Licențiaților Academiilor de Inalte Studii Comerciale și Industriale A. L. A. C. I.

*

Studenții legionari din București, precum și cei așezați din provincie, vor fi prezenți Duminecă 6 Octombrie ora 6½ în fața Casei Studențești din Calea Plevnei 61.

*

Membrii Familiei «Ilfov» și ai subfamiliei «Hotarele» se vor prezenta Sâmbătă orele 16,30 la Arcul de Triumf.

Ținuta: pantaloni negri, cămașe verde cu diagonală.

Camaradul M. ROMAN-BUCOV, a scos, pentru anul școlar 1940-41, o serie completă de SCHEME de GRAMATICA, care sunt de un real folos pentru sistematizarea cunoștințelor.

Aceste SCHEME pot înlocui în cele mai bune condițiuni pe cele existente.

Lucrările acestea dau posibilitatea oricui ca în timpul cel mai scurt, să-și asimileze perfect cunoștințele gramaticale. Se găsesc în Depozitul Librăriei «Naționale», Nicu și Lică Mărculescu, Pasaj-Ploiești.

*

Toți studenții legionari din jud. Teleorman, cari intenționează să rămână anul acesta la București, să fie prezenți Duminică 13 Oct. 1940, orele 14, la căminul studenților teleormăneni din B-dul Elisabeta Nr. 56.

*

SECȚIA SANITARA A CENTRULUI DE STUDII ȘI DOCUMENTARE A MIȘCARII LEGIONARE

Aduce la cunoștința tuturor medicilor legionari din întreaga țară, și în special celor din Capitală, cari nu au fost încă înscriși pentru evidență, să se prezinte la doctorii Șerban Milcoveanu și Ștefan Buzdugan, sau la secretarul Sec. sanitare camaradul Teodor Costea, la Sediul din str. Roma, 32-34 Etaj III, zilnic între orele 6-8 p. m.

*

Secția Sanitară a Centrului legionar de studii și documentare organizează un serviciu medical la Gara de Nord și Arcul de triumf pentru demonstrația legionară de mâine Duminecă 5 Octombrie.

*

Când se va termina evidența tuturor medicilor legionari Secția Sanitară a Centrului legionar de studii și documentare îi va convoca pe toți în amfiteatrul spitalului Colțea pentru a fi repartizați în comisiuni de lucru.

*

Comandamentul Legionar al județului Timiș-Torontal anunță că a luat ființă «Ajutorul Legionar» la sediul Legionar al județului Timiș-Torontal din Terasa C. F. R. lângă Podul Saguna.

Toți legionarii și bunii români, cari doresc să contribuie cu ajutoare de orice natură se vor prezenta la Sediul nostru.

GREFA TRIBUNALULUI JUDEȚULUI BOTOȘANI
SECȚIA II-a

EXTRAS

D-na Eugenia C. Adăscăliței din comuna Vlădeni jud. Botoșani, cu petițiunea înreg. No. 1083/940, a introdus acțiune de divorț în contra soțului său Costache D. Adăscăliței cu același domiciliu, pentru cauze determinate. Din căsătoria numiților au rezultat doi copii minori, numiți: Vasile și Eleonora, iar părâtul posedă ca avere: 270 prăjini de pământ și o casă cu 4 prăjini loc, toate în satul Brehuești, și anume: 20 prăjini la Cociorvei, 20 prăjini la Ratuș, 31 prăjini la Silițe, 11 prăjini la Lunca, 20 prăjini pos. 7 prăjini fânat și 25 prăjini grădină.

Acest extract se va afișa și publica conform art. 285 o. c.

Grefier, Indescifrabil
No. 16653
1940 Octombrie 2

Toamna

organele interne și mai ales căile urinare trebuesc curățate radical cu tablete Helmitol. Tabletele Helmitol înlesnesc eliminarea substanțelor vătămătoare ce s'au adunat în organism.

HELMITOL TABLETE
sunt un produs «Bayer»

SPORT

Mâine Duminică 6 Octombrie apare „Gazeta Sporturilor"

Reînviată și purificată, «GAZETA SPORTURILOR» își va începe de mâine munca în serviciul sportului românesc încadrat în disciplina legionară. Ea va fi scrisă și condusă de următorii:

Director: Prof. Virgil Popescu
Subdirector: Mircea Pop
Prim-redactor: N. Papagheorghe
Redactori: Prof. Paul Popescu, prof. Ion Băleanu, prof. Tanoviceanu, prof. Grigorcea, Emmerich Vogl, Teodor Androniu, Ștefan Socaciu, Theodor Popovici, Theo Krantz, Virgil Ludu, Dinu Grănescu, C. Boju, Gh. Epuran, Radu Suvulcea, Em. Alexandrescu, Aurel Lupan, C. Drugeanu.

Ce este cu A. C. T.?

Nu de puține ori rubrica sportivă a BUNEI VESTIRI de acum doi ani s'a ocupat de rubrica Asociației Creștine a Tinerilor, care, sub un nume atât de atrăgător, a avut o activitate la început dăunătoare românismului, iar mai apoi folositoare numai conducătorilor A. C. T.-iști sau străjeri.

Ani de zile, asociația aceasta hibridă și francmasonică a știut să sugă bugetul statului, în special pe cel al Ministerului Muncii, lăudându-se că face operă de asistență socială când în realitate nu făcea decât să-și îmbogățească dirigintorii sau să le acopere malversațiunile.

Mai târziu A. C. T. s'a înglobat în defuncta Straja Țării. Totuși, la decesul acesteia, A. C. T., printr'un miracol, a reușit să trăiască, organ «viu» al unui corp mort.

Acum, conducătorii asociației ce va muri în curând se sbat pentru a o menține.

Sforțările lor sunt zadarnice, fiindcă, suntem siguri, nu vor găsi ușă deschisă.

EDUCAȚIA TINERETULUI ROMAN A FOST PRELUATA DE MISCAREA LEGIONARA. Deci nu mai poate subsista nici o altă formațiune suplimentară sau paraziteră.

A. C. T. are astăzi o singură datorie: să-și reguleze conturile, pentrucă președinții și para-președinții, să iasă cu fața curată; și să-și predea cât mai neîntârziat averea mobilă și imobilă acelora cari se vor ocupa și de tineretul muncitoresc, din spolierea căruia francmasonii își făcuseră o specialitate.

Am vrea ca rândurile acestea să fie singurele pe care să le «închinăm» acestei asociații cu puternice rădăcini în hrubele masonice. Am vrea să fim înțeleși repede, pentru a nu fi siliți să deschidem dosarul

D. Neagu Boerescu, în urma celor scrise de noi aci precum și a explicațiilor pe care le-a avut ieri cu noi, ne-a declarat că înțelege să părăsească postul de director general al sportului românesc pentru care avea contract până în Martie 1941. Salariul pe care urma să-l primească din Septembrie până în Martie, d. Boerescu a hotărît să-l verse fondului «AJUTORUL LEGIONAR».

Corespondenții „Gazetei Sporturilor"

Au fost confirmați corespondenți ai «GAZETEI SPORTURILOR» următorii domni, cari sunt rugați să ne trimită fotografii pentru legitimații, iar Duminecă seara să ne telefoneze la nr. 2.26.68, începând de la ora 7 seara, rezultatele sportive:

Arad: Rotariu Viduț.
Brașov: Gh. Bucur.
Brăila: Petre Fesci.
Calan: Dochin Pavel.
Câmpina: N. Constantinescu.
Constanța: Lt. Iosif Bârsănescu
Craiova: Dem. Vlăsceanu.
Cugir, Hunedoara: Gicu Emanoil.
Fălticeni: Petrescu Gheorghe.
Focșani: Gavrilescu Dumitru.
Galați: Periele Popovici.
Giurgiu: Preda Oprică.
Lupeni, Vulcan: Lăzărescu Nic.
Moreni, Băicoi, Florești: Mircea Dobrescu
Petroșani: Bogdan Ianculescu.
Ploești: N. N. Teodoru.
Sibiu: Nicolae Necrelescu.
Slatina: Slt. Didicescu V. V.
Timișoara: Nicolae Rădășan.
Turda, Câmpia Turzii: Nicu Șaramet.
Turnu Severin: Pulgăr Florian.

Atragem atențiunea corespondenților noștri că vor fi confirmați definitiv numai după ce vor dovedi prin activitatea domniilor lor că sunt utili idealului în slujba căruia s'a pus «Gazeta Sporturilor».

D. D. CRAUCIUC-TIMIȘOARA este rugat să ne telefoneze seara, de probă, toate rezultatele sportive din Timișoara.

Ora 16 pe Spla

Venus - Rapid

Cluburi al căror nume ne aduce aminte de matchuri tari, spectaculoase și câteodată cu cântec.

Astăzi, prin descomplectarea echipelor și jocul ce-l practică, nu poate fi decât un match ce nu iese din comun.

Venus departe de a fi în forma din trecut și cu echipa cârpită, nu poate vea pretenții de victorie asupra Rapidului care oricum s'ar prezenta e mai bun astăzi.

Cum balonul e rotund o surpriză nu poate fi exclusă.

După antrenamentele din cursul săptămânii cluburile și-au format următoarele echipe:

RAPID: P. Rădulescu, Silvăș, Lengheriu, Vintilă, Rășinaru, Costea (Vetzer III) Auer, Radu Florian, Baratky, Dan Gavrilescu, Bogdan.

Din titulari lipsesc: Simko, Sipoș și Moldoveanu suspendați pentru scandalul de Duminica trecută.

VENUS: David, Ionescu Grum, Negrescu, Bandrabur, Fieraru, Lupaș, Ene, Ploeșteanu, Humis, Petea, Iordache.

Lipsesc: Sfera suspendat pentru lovirea adversarului, «iubiții minoritari» și Orza care s'a dat satisfacție.

Arbitrează d. Ritter A. (Timișoara).

Mâine

Sportul Studențesc-U.D.R. întâlnire pasionantă

Mâine după amiază, pe terenul din Splai, Sportul Studențesc și U. D. R. se întâlnesc într'o partidă al cărei spectacol este garantat.

Matchul din Primăvară, terminat la egalitate după multe peripeții (2-2), este o primă faptă care ne îndreptățește să spunem că vom vedea mâine un match frumos în care inedițul este partea esențială.

In plus ambele echipe se prezintă cu câte o victorie în etapa trecută, iar mâine vor aliuia cele mai bune echipe.

Răspândiți „Buna-Vestire"

VAPOR
pentru **Lisabona—New York**
plecarea probabilă din Pireu
25 Octombrie 1940
Informațiuni și inscrieri la toate Agențiile
WAGONS LITS/COOK
Centrala: București, Cal. Victoriei 39. — Telefon 5.54.10

Români,
PRODUSELE LABORATORULUI
SIMBOL
Sunt singurele produse curat și demonstrativ românești
Introduceți-vă
Pasta de dinți SIMBOL și SANATOL
Pudra, Roșu de Buze și Bujorii SIMBOL
Cari întrec în calitate tot ce s'a produs până azi în arta și știința cosmetică.
Aceste produse nu s'au găsit NICIODATĂ DE VÂNZARE ȘI VICI NU SE GĂSESC, decât la magazinele ROMANEȘTI și CREȘTINE.
Laboratorul SIMBOL, Str. 11 Februarie 21, București. — Telef. 3.24.95

BUȘTENI
Magazinul CONSTANTIN I. POPOVICI
Bine asortat cu încălțăminte de tot felul pentru doamne, domni și copii, la prețuri foarte convenabile.
Bocanci, șoșoni, cismulițe de damă, galoși, centuri legionare tei 225 buc.
Casa proprie BUȘTENI, B-dul Carol 78, tel. 55.

AUTOMOBILIȘTI
ACCESORII pentru AUTOMOBILE
cumpărați eftin la:
Gh. N. Stănciulescu
Bd. TACHE IONESCU No. 3 (Lido) Tel. 3.45.71

Centuri Legionare
găsiți la magazinul românesc creștin
I. TANASESCU
CALEA VICTORIEI No. 93 Tel. 3.85.91

MATASURI, PANZARIE, MANUFACTURA
CONFECȚIUNI, TRICOTAJE
GALANTERIE, ÎNCĂLȚĂMINTE
MATERIAL ȘI UNIFORME LEGIONARE
Engros și detail
Prețuri eftine și fixe
GHEORGHE FUNDANESCU
CRUCEA ALBA
Str. Carol 66 București, — Telefon 3.05.29-3.05.26

ELEVI
Cărți și Rechizite școlare asortiment complect găsiți la Librăria
„COMALACI"
Str. General Berthelot, 27

ROMANI!
cumpărați din magazinele românești
CAMAȘI LEGIONARE
„NIKY"
DUMITRU BORCEA, VICTORIEI 114. TEL. 3.51.66.
MULȚUMITA CONCURSULUI DAT, VINDEM CU 100 LEI DE CAMAȘE MAI EFTIN CA TOATE MAGAZINELE SIMILARE.

GHEORGHE GHILȚU TELEFON 4-26-91
— — SPECIALITĂȚI ÎN RECHIZITE DE BIROU — —
STR. PETRE PONI, 2 BUCUREȘTI, 2
FILMA" HARTII-CARBON, INDIGO, PANGLICI, MATRIȚE.
„REGIS" MATERIALE MODERNE PENTRU ARHIVE ȘI CARTOTECI

Farmacia PROCOPIU Câmpina
caută licențiată cu practică foarte bună.

SE CAUTA locuință compusă din două camere și bucătărie. Persoana care poate închiria sau știe vreo adresă să anunțe în strada Silvestru No. 30, pe d. Ilrim.

Sobe
TERACOTA ȘI FAIANȚA
PETRE DOBRE
Str. Bibescu Vodă No. 16 (Mitropoliei) tel. 4.60.27
Șoseaua Viilor 103 tel. 4.52.65
Expoziție de sobe cu prețuri modeste
Vând și în rate.

Cartea Românească
Sucursala „LIBRARIA SFETEA"
DIN CALEA MOȘILOR, 62—64
este asortată cu toate Cărțile și Rechizitele Școlare ca și centrala din Bulevardul Regele Carol I No. 3

Românicreștini
Comandați costumele și paltoanele dvoastră la croitoria românească
Apostol Teodorescu
Str. Lipscani 57. Lângă «Bazarul Popular» unde veți fi serviți eftin și prompt.
Legionarii au reducere la orice fel de confecțiune

Costică Mihăilescu
Blănuri Fine
Str. Colței No. 44 bis. Telefon 3.17.83

GHEORGHE FUNDANESCU
DOROBANȚUL
STOFE FINE
STR. CAROL 66

Cumpărați cărți și rechizite școlare dela magazinul românesc
„Librăria Academică"
Societate Anonimă Românească
Calea Victoriei 54
în fața Teatrului Național

MAGAZINUL DE INCALȚAMINTE
Gata și de comandă pentru
Domni și Doamne
M. V. TURCU
Calea Victoriei 28. — Telefon 4.67.81

Încadrarea grupului etnic german în noua așezare a Statului

COMUNICAT

Președinția Consiliului comunică următoarele:

1. Generalul Antonescu a ajuns la o înțelegere completă cu d-l Andreas Schmidt, noul conducător al grupului etnic german din România.

2. Pe baza acestei înțelegeri grupul etnic german se încadrează de azi înainte, în cadrul legal al Statului, bucurându-se de tratament egal și având îndatoriri egale cu toți cetățenii de origine etnică română.

3. Toate abaterile dela legile și dispozițiile legale, înfăptuite până acum de elementele militare germane din cauza unui tratament special ce li s'a acordat de predecesorii, vor amnestia în cadrul unei legi generale de amnestie, care va apare în curând.

4. Dată fiind atât noua orientare politică a Statului cât și strânsa colaborare care s'a stabilit între ambele popoare, nimic nu ne mai desparte de ostăți înaintea de Comunitatea germanică.

În consecință, în viitor, atât în raporturile cu autoritățile cât și în armată, nu va trebui să mai dăinuiască nici o deosebire de tratament între români și germani. Este în interesul nostru superior ca dela colaborarea politică și economică, să ajungem și la o înfrățire sufletească.

Academia Națională de Educație Fizică

Aduce la cunoștința studenților A. N. E. F. concentrați să comunice de urgență unitatea în care se găsesc și să trimită cererile de înscriere la examenele parțiale spre a li se putea trimite dovada necesară obținerii concediului dela unitate, conform dispozițiunilor în vigoare.

Examenele parțiale încep în ziua de 15 Octombrie; examenul de admitere în anul I în ziua de 25 Octombrie iar examenul de licență în ziua de 28 Octombrie a. c.

Sufeream de 15 ani de ulcer stomacal și intestinal

...am întrebuințat toate medicamentele prescrise, ca: Bismuturi, Magnezie, Cărbune, fără să mai vorbesc de bicarbonat și fără să fi simțit o cât de mică ameliorare. A fost deajuns să iau un flacon cu Gastro D, singurul care și-a produs efectul dorit. Rog a-mi mai trimite încă un flacon și a publica mulțumirile mele în ziare pentru a lua cunoștință și alți suferinzi de efectul minunat al Gastro D.-alui

Cu stimă, Mesilim S. Magazin de pielărie Tecuci, strada Caragiale.

Cereți Gastro D., la farmacii și drogherii, sau contra ramburs de lei 162 dela farmacia «Thoiss» București, Calea Victoriei 124.

Este recomandat și de medici.

Consfătuirea dela Ministerul agriculturii și domeniilor

Eri a avut loc la ministerul agriculturii și domeniilor sub președinția d-lui P. Nemoianu, subsecretar de Stat, conferința la care au luat parte d-nii dr. Pflaumbaum dela Reichstelle für Tierzucht und Tierernährung»aus din Berlini, dr. K. Kreuße, atașatul agricol pe lângă Legația germană, dr. Iulius Radutovici, directorul zootehnic din minister și dr. Mircea Bădărău, președintele Uniunei Sindicatelor pentru organizarea exportului de animale.

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DOMENIILOR
Serviciul Arhitecturi și Construcții Rurale

PUBLICAȚIUNE

Ministerul Agriculturii și Domeniilor, va ține licitație publică pentru refacerea instalației de lumină electrică și forță, din localul Ministerului București Bd. Carol No. 24.

Licitația se va ține în strictă conformitate cu L. C. P. și Regulamentul D. C. L.

Valoarea lucrărilor după deviz este de lei 2.000.000 (două milioane).

Ofertele vor fi închise și sigilate și se vor prezenta în ziua de 17 Octombrie 1940, orele 11 dimineața în camera No. 14 din centrala Ministerului: București Bd. Carol No. 24.

Concurenții sunt obligați să ofere executarea lucrărilor de mai sus cu un procent în minus sau în plus, asupra întregei valori a devizului.

Concurenții mai sunt obligați să prezinte certificate de executarea lucrărilor similare la Stat, județ și comună, în limita sumei de mai sus.

Pentru participarea la licitație, garanția va fi de 5 la sută din valoarea ofertei, depusă sub recipisa Casei de Depuneri în numerar, efecte de Stat, sau garantate de Stat, la valoarea lor nominală și la purtător, depunându-se în plic separat, odată cu oferta.

La depunerea garanției se va păstra proporția obligatorie de 25 la sută din garanția depusă, în ceiace privește bonurile pentru înzestrarea armatei.

Concurenții sunt obligați să îndeplinească condițiunile de admisibilitate la licitație conform dispozițiunilor I. C. M., No. 1069 publicat în Monitorul Oficial No. 55/938.

Caetul de sarcini precum și orice dispozițiuni scrise, ale Ministerului de Finanțe, pe care concurenții sunt obligați să le cunoască, fac parte din această publicațiune.

Lucrarea va începe imediat după semnarea contractului și se va preda în 90 zile.

Devizul, caetul de sarcini, planurile precum și orice alte informațiuni se pot avea zilnic dela Serviciul Arhitecturii și Construcțiilor Rurale a Ministerului Agriculturii și Domeniilor: București Bd. Carol No. 24, camera No. 10 între orele 12—13 jum.

Arhitect insp. general
(ss) Fl. Stănculescu
Șef de serviciu (ss) Gabriel V. Mihoci

CASA DE ECONOMIE, CREDIT ȘI ASISTENȚA P. T. T.

Publicație de vânzare

Casa de Economie Credit și Asistență P. T. T., cu sediul în Str. Postei Nr. 2, vinde în ziua de 21 Octombrie 1940, ora 9 dimineața prin concurență de oferte închise și orală după deschiderea ofertelor, un automobil marca «Buick», caroseria Touring Sedan 38-8-41 cu aparat de radio și calorifer, rulat 67.000 km., în perfectă stare de funcționare, cu toate accesoriile.

Mașina poate fi văzută în fiecare zi dela ora 10 până la 12, în strada I. G. Duca No. 18 «Policlinica Veinescu».

Concurenții vor depune oferta în ziua concurenții la Comisia de licitație, împreună cu o garanție de 5% asupra sumei oferite, în efecte garantate de stat din care 25% în bonuri de înzestrarea armatei subscripție proprie.

MINISTERUL LUCRĂRILOR PUBLICE ȘI AL COMUNICAȚIILOR
DIRECȚIA GENERALĂ A DRUMURILOR

PUBLICAȚIUNE

No. 64529 din 3 Octombrie 1940

Se aduce la cunoștința generală, că în zilele și la orele specificate mai jos, se vor ține licitații publice, cu oferte închise și sigilate, separat pentru fiecare lucrare, după cum urmează:

IN ZIUA DE 16 OCTOMBRIE 1940 ORA 11,40
Licitația II-a

I. În localul Direcțiunei Generale a Drumurilor din Ministerul Lucrărilor Publice și al Comunicațiilor pentru:

1. Lucrările de pavarea drumurilor de acces la cancelarie și garaj în incinta Regimentului de Pionieri de Gardă din București, în valoare de lei 250.000, cu termen de execuție de două luni.

IN ZIUA DE 22 OCTOMBRIE 1940 ORA 11,40
Licitația I-a

I. În localul Direcțiunei Generale a Drumurilor din Ministerul Lucrărilor Publice și al Comunicațiilor, în localul Inspectoratului X de drumuri Timișoara și în localul Serviciului drumurilor naționale Deva, pentru:

1. Lucrările de reconstrucția de podețe, tabliere din lemn, de șteajar și trotuare din beton armat, pe drumul național No. 46 Brad — Abrud Km. 9+000 — Km. 28 + 555, în valoare de lei 270.000, cu termen de execuție de trei luni.

Termenul de execuție al lucrărilor decurge dela 1 sau 15 ale lunei, următor datei adresei prin care Administrația va face cunoscut, antreprizei adjudecarea definitivă a lucrărilor, independent de data semnării contractului.

Licitațiile se vor ține în conformitate cu art. 88—110 inclusiv din legea contabilității publice, regulamentul de funcționare al Oficiului Central de Licitații și normele generale publicate în Monitorul Oficial No. 157 din 1934.

Toate persoanele care vor lua parte la licitații, vor depune pe lângă oferta și o garanție de 5 la sută din valoarea devizului, iar ofertele se vor face numai în conformitate cu calculele de sarcini, care pot fi văzute în fiecare zi de lucru, între orele 12—13 jum. la localul Direcțiunei Generale a Drumurilor și la localurile inspectoratelor și serviciilor drumurilor naționale respective.

Garanțiile provizorii nu se vor primi decât în condițiunile Decretului Lege No. 4111 din 17 Noembrie 1939, publicat în «Monitorul Oficial» No. 269 din 20 Noembrie 1939 și ale Jurnalului Consiliului de Miniștri No. 2589 din 1939, publicat în Monitorul Oficial No. 279 din 1 Decembrie 1939.

La 15 Octombrie
ARE LOC TRAGEREA
Loteriei de Stat

La tragerea trecută lunară dela 15 Octombrie se distribue 37.713 câștiguri, dintre cari:

1	câștig de	3.000.000
4	câștiguri a	1.000.000
6	câștiguri a	500.000
10	câștiguri a	200.000
20	câștiguri a	100.000
24	câștiguri a	50.000

BANI românești... pentru MUNCĂ ROMÂNEASCĂ
Nu lăsați să iasă banul românesc din țară pentru becuri străine, când fabricile din **Fieni-Dâmbovița** furnizează **becul ROMÂNESC** de calitate superioară:
ARGON
BIROUL: BUCUREȘTI CALEA VICTORIEI 2 ● TELEFON 4.82.25

Legea ajutorului reciproc: „Ajută-ți fratele căzut în nenorocire. Nu-l lăsa"!

Corneliu Z. Codreanu

„AJUTORUL LEGIONAR"
pentru familiile legionarilor uciși în timpul prigoanei

D. Ilie Gârneață, Comandant al «Bunei Vestiri», roagă să i se comunice personal, în scris, de către cei indicați mai jos, următoarele date:

a) numele și pronumele urmașilor camarazilor uciși în timpul prigoanei: soție, copii, părinți, frați, surori;
b) vârsta copiilor;
c) domiciliul urmașilor, cel din momentul uciderii sprijinitorului lor și cel actual;
d) informații asupra altor persoane cari erau sprijinite de camaradul ucis;
e) orice alte date, în vederea alcătuirii unei statistici pentru această chestiune.

AJUTORUL LEGIONAR

Ultimele informațiuni

Familiile Legionarilor căzuți sunt rugate să participe la manifestația de Duminecă 6 Octombrie 1940.

Vor fi prezente până la ora 10 dimineața, la sediul legionar din str. Gutemberg 3, de unde vor fi conduse la locurile respective.

Imediat după manifestația legionară de Duminecă 6 Octombrie a. c., șefii de regiuni și județe se vor prezenta la Secretariatul general al Mișcării Legionare din str. Gutemberg nr. 3, pentru a primi dispoziții.

București, 5 Octombrie 1940.
Secretar General,
N. PĂTRĂȘCU

*

D. Corneliu Georgescu, subsecretar de stat al colonizării și populației evacuate a dat următoarele dispoziții:

Camarazii prefecți de județe sunt rugați insistent ca în cursul zilei de 6 Octombrie a. c. să treacă pe la sediul legionar, în str. Gutemberg pentru ordine.

Nu se admite nici o ipsă, fiind vorba de o importantă problemă de stat.

Trăiască Legiunea și Căpitanul
Comandant al Bunei Vestiri
CORNELIU GEORGESCU

A fost anulat jurnalul Consiliului de Miniștri privitor la lichidarea patrimoniului partidului „Totul pentru Țară"

D. General ION ANTONESCU, Conducătorul Statului și Președintele Consiliului de Miniștri, a semnat decretul lege prin care jurnalul Consiliului de Miniștri din 1938 prin care s'a disolvat partidul TOTUL PENTRU TARA, gruparea ARHANGHELULUI MIHAIL și GARDA DE FIER și s'a dispus lichidarea ptrimoniului lor, s'a anulat.

Toate actele de lichidare ce au urmat în baza jurnalului Consiliului de Miniștri de mai sus, actele de înstrăinare făcute chiar pe cale judecătorească cu privire la imobili, etc., sunt și rămân anulate, iar întregul patrimoniu imobil înstrăinat revine în proprietatea titularilor cărora le-a aparținut în momentul lichidării dobândirii bunurilor lichidate având dreptul la restituirea prețului, a investițiunilor și a cheltuielilor ce au făcut.

Ministerul de Finanțe a fost autorizat să deschidă un fond special pentru aducerea la îndeplinire a dispozițiunilor de mai sus.

D. gen. Const. Dona înălțat la gradul de g-ral de divizie

D. general Ion Antonescu, conducătorul Statului Român și președintele Consiliului de Miniștri a semnat următorul decret:

ART. I. — Înălțăm la gradul de general de divizie în rezervă, pe data decretului și cu vechimea dela 1 Noembrie 1937, pe generalul de brigadă în rezervă Dona Constantin.

Sinuciderea profesorului Petre Andrei,

IAȘI, 5. — Eri dimineață profesorul universitar Petre Andrei, fost ministru al educației naționale, s'a sinucis la locuința sa cu o doză puternică de cianură de potasiu.

Fostul ministru al educației a lăsat două scrisori: una către soția și una către primul procuror.

Programul demonstrației legionare de mâine

In vederea demonstrației legionare de mâine, d. Radu Mironovici, comandant al Bunei Vestiri, organizatorul și conducătorul acestei demonstrații a ordonat următoarele:

1. Toate unitățile din București vor fi prezente în dimineața zilei de 6 Octombrie a. c. în Piața Națiunii, după cum urmează:
a) F. D. C. la ora 8.
b) Grupul Legionarelor (Cetățul) ora 8,15.
c) Răzleții 8,15.
d) C. M. L. ora 8,30.
e) C. S. L. ora 8.

2. Unitățile din provincie se întrunesc sub îngrijirea Comandajutor Stăpânolu Nic. și Laurie Filon la Stadionul dela Arcul de Triumf. Aci ele se încolonează în formații de defilare pe regiuni în ordinea numerică dela 1—8.

Capul coloanei trebue să se găsească în dimineața zilei de 6 Octombrie ora 9 în Piața Națiunii.

3. Legionarii cari sosesc în București în ziua de 6 Octombrie poate ora 8 cu trenurile din Constanța, Curtea de Argeș și Giurgiu se îndreaptă încolonate în formație de defilare, direct către Piața Națiunei.

4. Se lasă la alegerea Comandanților mari de unități (F. D. C., Răzleții, C. M. L., Cetățul) locul de a dunare al unităților lor în dimineața zilei de 6 Octombrie. Unitățile însă trebue să sosească în Piața Națiunei la orele arătate mai sus, încolonate în formația în care vor defila.

5. Formațiunea de defilare a marilor unități va fi pe grupe de 6—8.

In capul fiecărei mari unități din București (F. D. C., Răzleții, C. M. L., C. S. L., Cetățul) va defila comandantul unității respective, iar în capul organizațiunilor județene din fiecare regiune, șeful regiunei. Fiecare organizație județeană va avea în capul său pe șeful organizației legionare județene.

6. Ordinea și distanțele în fiecare unitate mare din București va fi următoarea: In capul fiecărei unități mari (F. D. C., Cetățuile, Răzleții, C. M. L., C. S. L.), comandantul unității, după el la 4 m., urmează comandantul primei grupe. Fiecare comandant de grupă se găsește la 1.50 m., înaintea grupei sale și la 3 metri de grupa dinaintea sa. Intre comandantul de mare unitate și ultima grupă din unitatea ce-l precede se va păstra distanța de 5 m.

La unitățile din provincie: în capul fiecărei regiuni, șeful regiunei, după dânsul la 3 m. șeful organizației județene, iar după acesta șeful primei grupe la 3 m. Distanțele între grupe și dela șef la grupă sunt cele prevăzute mai sus pentru unitățile din București.

Șeful regiunei urmează după unitatea dinaintea sa la distanță de 6 metri iar șeful organizației județene la 5 metri.

7. Toate gradele legionare (afară de Comandanții Bunei Vestirii rămân și defilează în unitățile lor.

8. Ordinea încolonării pentru defilare va fi următoarea:
a) Comandanții demonstrației cu Statul său major.
b) Comandanți ai B. V.
c) F. D. C.
d) Cetățuile.
e) Răzleții.
f) C. M. L.
g) Organizațiile județene pe regiuni în ordinea numerică 1—8.
h) C. S. L.

9. Defilarea va avea loc în fața Statuei lui Mihai Viteazu, unde d. General Antonescu, Conducătorul Statului și Președinte de Consiliu, împreună cu Comandantul Horia Sima, Comandantul Mișcării Legionare vor primi defilarea. Traseul de urmat: Piața Națiunei, Dâmbovița, Calea Victoriei, Bulevardul Elisabeta, Bulevardul Brătianu Piața Victoriei.

10. După defilare, unitățile legionare vor continua a merge în aceiaș formație și în cadență pe întreg parcursul Bulevardului Brătianu — Tache Ionescu — Lascăr Catargiu, până în Piața Victoriei. De aci unitățile din București se vor îndrepta în formație și sub comandă către locurile unde s'au constituit înainte de a veni în Piața Națiunii. Unitățile din provincie asemenea în formație la Stadionul dela Arcul de Triumf. Șefii regionali ca și șefii de organizații județene vor avea grijă de a îndrepta la gările și timpul indicat pe legionarii din unitățile lor, în formații constituite.

11. Legionarii veniți în costume naționale din provincie, vor defila în regiunea respectivă, în unitate constituită deosebit și la sfârșitul fiecărei regiuni.

12. Ținuta de defilare este cămașa verde, pantaloni negri de gbiată sau clisnă, ghete sau clisme negre, diagonală.

Naționalizarea societății scriitorilor români

Comitetul de conducere al Societății Scriitorilor Români, în ședința dela 4 Octombrie 1940, a luat hotărârea de a îndepărta din sânul Societății pe toți scriitorii de obârșie evreiască.

Marele Stat Major

COMUNICATUL Nr. 7 din 5 Octombrie 1940

Se pune în vedere tuturor camarazilor, aflați la vatră, pe teritoriul țării — ofițeri, subofițeri de rezervă și trupă — cari au avut domiciliul în Nordul Ardealului cedat statului ungar, precum și acei cari au avut domiciliul în Cadrilater, că trebue să ia contact cât mai urgent, personal sau prin carte poștală, cu Cercurile de Recrutare arătate mai jos, comunicând:

1. Numele și pronumele;
2. Contingentul din care fac parte;
3. Cercul de Recrutare căruia au aparținut înainte de ocuparea Nordului Ardealului și Cadrilaterului;
4. Unitatea din care fac parte;
5. Localitatea în care sunt stabiliți în prezent, strada și numărul.

Cei cari au avut domiciliul pe raza C. R. Cluc, se vor adresa la C. R. Prahova.

Cei cari au avut domiciliul pe raza C. R. Odorheiu se vor adresa la C. R. Târnava Mare.

Cei care au avut domiciliul pe raza C. R. Trei Scaune, se vor adresa la C. R. Brașov.

Cei care au avut domiciliul pe raza C. R. Bihor se vor adresa la C. R. Bihor, actualmente dislocat în garnizoana Beiuș.

Cei care au avut domiciliul pe raza C. R. Cluj, se vor adresa la C. R. Turda.

Cei care au avut domiciliul pe raza C. R. Maramureș, se vor adresa la C. R. Făgăraș.

Cei care au avut domiciliul pe raza C. R. Mureș se vor adresa la C. R. Târnava Mică.

Cei care au avut domiciliul pe raza C. R. Năsăud, se vor adresa la C. R. Vâlcea.

Cei care au avut domiciliul pe raza C. R. Sălaj, se vor adresa la C. R. Huniedoara.

Cei care au avut domiciliul pe raza C. R. Satu Mare, se vor adresa la C. R. Severin.

Cei care au avut domiciliul pe raza C. R. Someș, se vor adresa la C. R. Alba.

Cei care au avut domiciliul pe raza C. R. Callacra, se vor adresa la C. R. Constanța.

Cei care au avut domiciliul pe raza C. R. Durostor, se vor adresa la C. R. Ialomița.

Cercurile de Recrutare, care primesc aceste comunicări, vor pune la punct situația oamenilor în controalele lor și vor comunica toate datele unităților cărora ei aparțin.

Inscrierea acestor oameni la Cercurile de Recrutare pe raza cărora aceștia că se găsesc cu noul domiciliu în prezent, se va face ulterior după o așezare definitivă a omului.

Se atrage atențiunea că acei care nu vor face comunicările arătate mai sus până la data de 15 Noembrie 1940, vor fi șterși din controalele Armatei cu mutația: rămași în teritoriile ocupate».

Cei care se găsesc totuși în Țară și nu vor fi făcut comunicările arătate mai sus, până la 15 Noembrie 1940, vor suferi rigorile legii.

In reuniunea cordială dela Brenner

Ducele și Fuehrerul au discutat
în spiritul axei problemele care interesează cele două state

Comunicat oficial

BRENNER, 4 (Rador). — La ora 14 și 35 minute, Fuehrerul, Ducele, d. von Ribbentrop și contele Ciano au părăsit vagonul în care luneră dejunul.

Fuehrerul trece în revistă compania de grenadieri. Inainte de a se urca în trenul său de război, ei își ia rămas bun dela Duce cu o extremă cordialitate și trenul pornește la ora 14 și 40, salutat de imnurile naționale.

La rândul său, Ducele se urcă în trenul său, care părăsește gara Brenner la ora 14 și 45 de minute, în aclamațiile mulțimii.

Impreună cu Ducele, a plecat și contele Ciano.

BRENNER 4 (Rador). — La sfârșitul întrevederii, a fost publicat următorul comunicat:

In cadrul schimburilor de vederi obișnuite, Ducele și Fuehrerul s'au întâlnit la Brenner într'o reuniune cordială, care a decurs în spiritul axei și a durat trei ore.

Cei doi conducători au examinat, în prezența celor doi miniștri de externe — contele Ciano și d. von Ribbentrop — toate problemele ce interesează cele două țări.

La ultima parte a întrevederii a asistat și generalul von Keitel.

Conversațiile au continuat apoi în cursul dejunului, la care au participat și cei doi miniștri de externe.

Intrevederea dela Brenner va avea urmări foarte importante

BERLIN 4 (Rador). — O informație cu caracter oficios declară:

Comentând conversațiile care au loc astăzi la Brenner între Fuehrer și Duce, cercurile politice din Berlin subliniază că cei doi șefi prieteni ai puterilor aliate ale axei se întâlnesc acum pentru a șaptea oară.

Subiectul conversațiilor dintre ei nu este cunoscut încă, dar se știe că n'a fost niciodată obiceiul celor două puteri prietene să anunțe mai dinainte, cu mult zgomot, subiectul conversațiilor pe care le-au avut, preferând să aștepte manifestarea vizibilă și eficace a rezultatelor politice sau militare ale acestor întrevederi.

La Berlin, se compară reuniunea de astăzi cu întâlnirile anterioare dintre Fuehrer și Duce și se observă că aceste întâlniri au avut rezultate de o extremă importanță, cu toate că lumea n'a putut să ia totdeauna cunoștință de ele imediat, cum a fost cazul mai ales cu ultima întâlnire între Adolf Hitler și Benito Mussolini. Cum toată lumea își amintește acea întrevedere s'a produs în luna Iunie, când o anumită putere era pe calea prăbușirii.

Evreii din Jugoslavia au fost excluși din comerțul alimentar

BELGRAD 4 (Rador). — Corespondentul agenției «Stefani» transmite:

Printr'un decret promulgat Vineri seară, evreii nu mai au drept să facă comerț de articole alimentare.

Toate proprietățile rurale evreești trec în patrimoniul statului

Monitorul Oficial de astăzi publică Decretul semnat de d. General I. Antonescu, Conducătorul Statului, prin care toate proprietățile rurale ale evreilor trec în patrimoniul Statului român.

Populația evreească nu va mai putea exercita dreptul de proprietate asupra niciunui bun imobil la sate.

Expropriații vor primi despăgubirile legale.

Pactul Tripartit

In noua Cancelarie a Reichului a fost semnat pactul dintre cele trei puteri, Germania, Italia și Japonia. In prezența Fuehrerului (mijloc). Ministrul de Externe von Ribbentrop citește declarația guvernului german (dreapta). In stânga Fuererului Ministrul Ciano și ambasadorul japonez Kurusu.

Trenurile de legionari vor fi plătite de mișcarea legionară

După cum am anunțat, în ziua de 6 Octombrie a. c., vor circula din diferite părți ale țării spre București un număr de 12 trenuri speciale, compuse din vagoane de marfă acoperite, cari vor transporta în Capitală circa 30.000 legionari.

Direcția generală o. f. r. face cunoscut că costul acestor trenuri speciale va fi suportat de mișcarea legionară.

Viitorul Marei Britanii se arată a fi foarte întunecat

NEW-YORK 4 (Rador). — Corespondentul agenției «Stefani» transmite următoarele:

Ziarele atribue o mare importanță noului întrevederi dela Brenner, reamintind că aceste întâlniri între șefii celor două state au fost întotdeauna urmate de mari evenimente cu repercursiuni în viitor.

«Daily News» scrie că viitorul Marei Britanii se arată a fi foarte întunecat.

Corpul Muncitoresc Legionar

ORDIN CIRCULAR

Duminică 6 Octombrie a. c. fiind sărbătoarea biruinții Mișcării Legionare, Corpul Muncitoresc Legionar ia parte cu însuflețire la afirmarea forței și a crezului nostru, pentru marea bătălie a muncii legionare.

In vederea acestei demonstrații hotărâse:

1. Toți șefii de subgarnizoane și șefii de secții, împreună cu unitățile lor, vor fi prezentați Duminecă 6 Octombrie a. c., orele 6 dimineața, pe Splaiul Independenței, în dreptul sediului Legionar din str. Gutemberg Nr. 3.

2. Ținuta camarazilor va fi cămașe verde, centură cu diagonală, pantaloni negri, ghete negre.

3. Formația unităților va fi pe grupe de 6/8.

4. Camarazii cari nu posedă uniforma ordonată, nu se încolonează.

5. Șefii de subgarnizoane, vor ține legătura cu mine spre a primi noui ordine pe teren.

Trăiască Legiunea și Căpitanul.
Șeful Corpului muncitoresc legionar
GROZA DUMITRU

Cititorii noștri sunt rugați să ceară depozitarilor și vânzătorilor «Bunei-Vestiri» chipul Căpitanului, imprimat la offset și care face parte din numărul de azi al ziarului închinat semnalului de luptă legionară.

Chipul Căpitanului fiind autorizat de Comandantul Mișcării Legionare, nu va fi comercializat de nimeni și el nu va putea fi împărțit decât însoțit de acest număr din «Buna-Vestire».

TIPARUL INSTITUTULUI DE ARTE GRAFICE «EMINESCU» S. A., STR. ING. ANGHEL SALIGNY. TELEFON 3.26.89.